

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 20. november 2014
(OR. en)

15414/14
ADD 1

Interinstitutionel sag:
2012/0360 (COD)

JUSTCIV 285
EJUSTICE 109
CODEC 2225

ADDENDUM TIL NOTE

fra: formandskabet

til: Coreper/Rådet

Tidl. dok. nr.: 10284/14 JUSTCIV 134 EJUSTICE 54 CODEC 1366 + ADD 1 + COR 1
13276/14 JUSTCIV 224 EJUSTICE 80 CODEC 1835 + COR 1

Komm. forsl. nr.: 17833/12 JUSTCIV 365 CODEC 3077 + ADD 1-2

Vedr.: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 om konkurs [**førstebehandling**]
– Politisk enighed

1. I bilaget følger til delegationerne den tekst til ovennævnte forslag som ændret i lyset af resultaterne af forhandlingerne med Europa-Parlamentet, som formandskabet foreslår med henblik på politisk enighed på samlingen i Rådet (retlige og indre anliggender) den 4.-5. december 2014.
2. Ovennævnte forslag forelægges som en omarbejdning af Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs ("konkursforordningen"). Ændringer i forhold til teksten til konkursforordningen er angivet med **fede typer**¹.

¹ Den tekst, der er angivet med **fede typer**, er udarbejdet på grundlag af dok. 10284/14 JUSTCIV 134 EJUSTICE 54 CODEC 1366 + ADD 1 + COR 1 og 13276/14 JUSTCIV 224 EJUSTICE 80 CODEC 1835 + COR 1 under hensyntagen til de mindre tekniske tilpasninger i dok. 14891/14 JUSTCIV 267 EJUSTICE 102 CODEC 2141 og resultatet af forhandlingerne med Europa-Parlamentet for så vidt angår betragtning 21 og 30 og artikel 3, stk. 1.

[...] EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING [...] (EU) nr. [...] af [...] om
konkurs

(omarbejdning)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten [...] om Den Europæiske [...] Unions funktionsmåde, særlig artikel
[...] 81,

[...]

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

[...]

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det **Europæiske** Økonomiske og Sociale Udvalg²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure,

efter høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse³, og

ud fra følgende betragtninger:

² EUT C af , s. .

³ EUT C af , s. .

- (1) **Kommissionen vedtog den 12. december 2012 en rapport om anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 om konkurs. Rapporten konkluderede, at forordningen som helhed fungerer godt, men at det er ønskeligt at forbedre anvendelsen af visse af dens bestemmelser for at fremme en endnu mere effektiv administration af grænseoverskridende insolvensbehandling. Da forordningen allerede er blevet ændret flere gange⁴, og da yderligere ændringer skal foretages, bør den pågældende forordning af klarhedshensyn omarbejdes.**
- (2) Den Europæiske Union har sat sig som mål at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.
- (3) Det er en forudsætning for et velfungerende indre marked, at grænseoverskridende insolvensbehandlinger kan afvikles rationelt og effektivt. Vedtagelsen af denne forordning er nødvendig for at virkeliggøre dette mål, som henhører under det civilretlige samarbejde som omhandlet i traktatens artikel [...] 81.
- (4) Virksomhedernes aktiviteter har i stadig stigende grad grænseoverskridende virkninger og er derfor i stadig større omfang underlagt [...] **Unionens** retsregler. Eftersom sådanne virksomheders konkurs også har betydning for det indre markeds funktion, er der behov for en [...] EU-retsakt, som foreskriver en samordning af de foranstaltninger, der skal træffes vedrørende en insolvent skyldners aktiver.
- (5) **Det er en forudsætning for et velfungerende indre marked, at parterne ikke tilskyndes til at overføre aktiver eller tvister fra én medlemsstat til en anden for at forbedre deres retsstilling til skade for de samlede kreditorinteresser ("forumshopping").**
- (5) [...] ⁵

⁴ Se bilag C.

⁵ Se ny betragtning 80.

(6) [...]

(6) Denne forordning bør fastsætte bestemmelser om kompetence til at indlede insolvensbehandling og sager, som er en direkte følge af insolvensbehandlingen og har tæt forbindelse hermed. Forordningen bør desuden indeholde bestemmelser om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser truffet i sådanne sager og om, hvilken lovgivning der finder anvendelse på insolvensbehandlinger. Endvidere bør forordningen fastsætte regler om koordinering af insolvensbehandlinger angående den samme skyldner eller flere medlemmer af den samme koncern.

(7) Konkurs, akkord og andre lignende ordninger og sager herom er ikke omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område⁶. For disse ordninger bør nærværende forordning gælde. Denne forordning bør i videst mulige omfang fortolkes på en måde, så lovgivningslakuner mellem de to forordninger undgås.

Det forhold, at en national procedure ikke er opført i bilag A til denne forordning, bør derimod ikke være ensbetydende med, at den pågældende procedure er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 1215/2012.

⁶ EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1.

- (8) For at virkeliggøre målet at forbedre effektiviteten af insolvensbehandlinger med grænseoverskridende virkninger er det nødvendigt og hensigtsmæssigt, at bestemmelserne om retternes kompetence, om anerkendelse og om den lovgivning, der finder anvendelse på dette område, fastlægges i en [...] EU-retsakt, som er bindende og gælder umiddelbart i medlemsstaterne.
- (9) **Denne forordning bør finde anvendelse på alle insolvensbehandlinger, der opfylder betingelserne i denne forordning, hvad enten skyldneren er en fysisk person eller en juridisk person, en erhvervsdrivende eller en privatperson.**

Disse insolvensbehandlinger er udtømmende angivet i bilag A. For alle nationale bobehandlinger opført i bilag A bør denne forordning finde anvendelse uden yderligere domstolsprøvelse i en anden medlemsstat af, hvorvidt betingelserne i denne forordning er opfyldt. Når en national insolvensprocedure ikke er opført i bilag A, bør den pågældende procedure ikke være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.

- (10) **Anvendelsesområdet for denne forordning bør udvides til at omfatte insolvensbehandling, der tager sigte på redning af økonomisk levedygtige, men nødlidende virksomheder og giver iværksættere en ny chance. Det bør navnlig også omfatte bobehandlinger, der tager sigte på rekonstruktion af en skyldner på et tidspunkt, hvor der kun er sandsynlighed for insolvens, eller som fører til, at skyldneren fortsat fuldt ud eller i det mindste delvis har kontrol over sine aktiver og forretninger. Det bør også omfatte bobehandlinger, der tager sigte på gældseftergivelse eller gældssanering for forbrugere og selvstændige, f.eks. ved at reducere det beløb, som skyldneren skal betale, eller ved at forlænge den betalingsfrist, som skyldneren har fået. Da der ved disse bobehandlinger ikke nødvendigvis udpeges en insolvensbehandler, bør de være omfattet af denne forordning, når de gennemføres under domstolskontrol eller domstolstilsyn. I denne forbindelse bør udtrykket "kontrol" også dække situationer, hvor domstolen alene handler på begæring af en kreditor eller andre interesserede parter.**

- (11) Denne forordning bør også finde anvendelse på sager, som bevilger midlertidigt moratorium af tvangsforanstaltninger, der er iværksat af individuelle kreditorer, hvis sådanne foranstaltninger kan påvirke forhandlingerne negativt og lægge hindringer i vejen for mulighederne for en rekonstruktion af skyldnerens virksomhed. Sådanne procedurer bør ikke være til skade for de samlede kreditorinteresser og bør ligge forud for andre procedurer, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, hvis der ikke kan opnås enighed om en rekonstruktionsplan.
- (12) Denne forordning bør finde anvendelse på bobehandling, der indledes med forbehold af offentliggørelse, med henblik på at tillade kreditorerne at blive bekendt med bobehandlingen og anmelde deres fordringer og derved sikre bobehandlingens kollektive karakter samt med henblik på at give kreditorerne mulighed for at anfægte kompetencen af den ret, der har indledt bobehandlingen.

I overensstemmelse hermed bør denne forordning ikke finde anvendelse på insolvensbehandlinger, der er fortrolige. Selv om sådanne bobehandlinger kan spille en vigtig rolle i nogle medlemsstater, gør deres fortrolige karakter det umuligt for en kreditor eller en ret i en anden medlemsstat at få kendskab til, at de er blevet indledt, og dermed vanskeligt at få deres virkninger anerkendt på EU-plan.

- (13) **Kollektiv bobehandling, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, bør omfatte alle eller en betydelig del af de kreditorer, som skyldneren skylder hele eller en væsentlig del af sin udestående gæld, forudsat at fordringerne fra de kreditorer, som ikke er involveret i bobehandlingen, ikke berøres. Dette bør også omfatte bobehandlinger, der kun vedrører skyldnerens finansielle kreditorer. Bobehandlinger, der ikke omfatter alle skyldnerens kreditorer, bør være bobehandlinger, der sigter mod at redde skyldneren. Bobehandlinger, der fører til endelig indstilling af skyldnerens aktiviteter eller til likvidation af skyldnerens aktiver, bør omfatte alle skyldnerens kreditorer. At visse insolvensbehandlinger for fysiske personer udelukker specifikke kategorier af fordringer fra muligheden for en gældseftergivelse, f.eks. bidragskrav, bør desuden ikke betyde, at de pågældende bobehandlinger ikke er kollektive.**
- (14) **Denne forordning bør også finde anvendelse på bobehandlinger, der i henhold til nogle medlemsstaters lovgivning kan indledes og gennemføres i et vist tidsrum på foreløbigt eller midlertidigt grundlag, inden en domstol udsteder en kendelse, der bekræfter, at bobehandlingerne kan fortsætte på et ikkeforeløbigt grundlag. Bortset fra at disse bobehandlinger er mærket som "foreløbige", bør de opfylde alle øvrige betingelser i denne forordning.**
- (15) **Denne forordning bør finde anvendelse på bobehandlinger, som gennemføres med hjemmel i konkurslovgivning. Bobehandlinger med hjemmel i almindelig selskabsret, der ikke er udformet udelukkende med henblik på insolvenssituationer, bør dog ikke anses for at have hjemmel i konkurslovgivning. Ligeledes bør bobehandlinger med henblik på gældssanering ikke omfatte særlige behandlinger, hvor gæld hos en fysisk person med meget lav indkomst og meget lav værdi af aktiver afskrives, forudsat at denne type bobehandling aldrig fastsætter bestemmelser vedrørende betaling af kreditorer.**

- (16) Forordningens anvendelsesområde bør omfatte sager, der skyldes situationer, hvor skyldneren står over for ikkeøkonomiske vanskeligheder, dog forudsat at disse vanskeligheder medfører en reel og alvorlig trussel mod skyldnerens faktiske eller fremtidige evne til at betale sin gæld, efterhånden som den forfalder. Den relevante tidsramme for fastlæggelse af en sådan trussel kan udgøre en periode på flere måneder eller endnu længere for at tage hensyn til sager, hvor skyldneren står over for ikkeøkonomiske vanskeligheder, der truer hans going concern og, på mellemlang sigt, hans likviditet. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis en skyldner har mistet en kontrakt, der er af afgørende betydning for ham.
- (17) Denne forordning bør ikke berøre reglerne for tilbagesøgning af statsstøtte fra insolvente virksomheder som fortolket i EU-Domstolens retspraksis.
- (18) Insolvensbehandling af forsikringsselskaber, kreditinstitutter, investeringsselskaber og andre selskaber og institutter, for så vidt disse er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 om sanering og likvidation af kreditinstitutter⁷ (som siden ændret), samt institutter for kollektiv investering bør ikke være omfattet af denne forordning. Sådanne selskaber og institutter bør ikke være omfattet af forordningen, da de er underlagt særlige ordninger, og da de nationale tilsynsmyndigheder har vidtgående indgrebsbeføjelser.
- (19) Insolvensbehandling indebærer ikke nødvendigvis en retslig myndigheds medvirken. Udtrykkene "ret" eller "domstol" bør derfor i visse bestemmelser i denne forordning fortolkes bredt og omfatte en person eller instans, som i henhold til national lovgivning har kompetence til at indlede insolvensbehandlinger. For at være omfattet af forordningen bør bobehandlinger (herunder lovbestemte retshandlinger og formaliteter) ikke blot være i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning, de bør også være officielt anerkendt og have retskraft i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen indledes.

⁷ EFT L 125 af 5.5.2001, s. 15.

- (20) **Insolvensbehandlere er defineret i denne forordning og opført i bilag B. Insolvensbehandlere, som er udpeget uden inddragelse af en retsinstant, bør i henhold til national lovgivning være underlagt passende regulering og være bemyndiget til at handle i forbindelse med insolvensbehandling, og de nationale lovgivningsmæssige rammer bør fastsætte passende ordninger til håndtering af potentielle interessekonflikter.**
- (21) Denne forordning accepterer, at det som følge af store forskelle i den materielle ret ikke er hensigtsmæssigt at indføre en fælles procedure for insolvensbehandling med generel gyldighed for [...] **Unionen** som helhed. At lovgivningen i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen indledes, skulle anvendes uden undtagelse ville på denne baggrund ofte give anledning til problemer. Dette gælder eksempelvis for de meget forskelligt udformede sikringsrettigheder, som findes i [...] **Unionen**. Men også de fortrinsrettigheder, nogle kreditorer har under insolvensbehandlingen, er i visse tilfælde udformet yderst forskelligt. **I forbindelse med den næste revision af denne forordning vil det være nødvendigt at identificere yderligere foranstaltninger med henblik på at forbedre arbejdstagernes fortrinsrettigheder på EU-plan.** Denne forordning bør søge at tage hensyn hertil på to måder. Dels bør der fastlægges særlige regler om den lovgivning, der finder anvendelse i forbindelse med særligt betydningsfulde rettigheder og retsforhold (f.eks. tinglige rettigheder og arbejdsaftaler). Dels bør der parallelt med en hovedinsolvensbehandling med universel gyldighed åbnes mulighed for også at indlede territorial insolvensbehandling, som kun vedrører de aktiver, der befinder sig i den medlemsstat, hvor denne insolvensbehandling indledes.
- (22) Ved denne forordning bliver det muligt at indlede hovedinsolvensbehandlingen i den medlemsstat, hvor centret for skyldnerens hovedinteresser befinder sig. En sådan hovedinsolvensbehandling har universel gyldighed og omfatter alle skyldnerens aktiver. For at beskytte de mange forskellige interesser gør denne forordning det muligt at indlede en sekundær insolvensbehandling, som afvikles parallelt med hovedinsolvensbehandlingen. Den sekundære insolvensbehandling kan indledes i den medlemsstat, hvor skyldneren har et forretningssted. Den sekundære insolvensbehandling har kun virkning for de aktiver, som befinder sig på den pågældende medlemsstats område. Ufravigelige regler om samordning med hovedinsolvensbehandlingen sikrer den nødvendige ensartethed i [...] **Unionen**.

- (23) Når der er indledt en hovedinsolvensbehandling vedrørende en juridisk person eller en virksomhed i en anden medlemsstat end den, hvor personen eller virksomheden har sit vedtægtsmæssige hjemsted, bør det være muligt at indlede en sekundær insolvensbehandling i hjemstedets medlemsstat, forudsat at skyldneren udøver en økonomisk aktivitet under anvendelse af menneskelige midler og reelle produktionsfaktorer i denne stat i lyset af Den Europæiske Unions Domstols retspraksis.
- (24) Denne forordning finder kun anvendelse på bobehandlinger, hvor centret for skyldnerens hovedinteresser befinder sig i [...] **Unionen**.
- (25) Denne forordnings kompetenceregler fastsætter kun den internationale kompetence, dvs. de udpeger den medlemsstat, hvis retter kan indlede insolvensbehandling. Den stedlige kompetence inden for den pågældende medlemsstat afgøres efter denne medlemsstats nationale lovgivning.
- (26) **Før indledning af insolvensbehandling bør den kompetente ret på eget initiativ undersøge, om centret for skyldnerens hovedinteresser eller forretningssted rent faktisk befinder sig inden for dens jurisdiktion.**
- (27) Når det fastlægges, hvorvidt centret for hovedinteresserne er identificerbart for tredjemand, bør der tages særligt hensyn til kreditorerne og deres opfattelse af, hvor en skyldner forvalter sine interesser. Dette kan kræve, at kreditorer i tilfælde af ændring af centret for hovedinteresserne i god tid informeres om den nye beliggenhed, som skyldneren udøver sine aktiviteter fra, f.eks. ved at henlede opmærksomheden på adresseændringen i handelskorrespondance eller ved at offentliggøre den nye beliggenhed via andre passende midler.
- (28) Denne forordning bør indeholde en række beskyttelsesforanstaltninger, der sigter mod at forebygge svig eller misbrug i form af forumshopping.

- (29) **Formodninger om, at det vedtægtsmæssige hjemsted, hovedforretningsstedet eller det sædvanlige opholdssted er centret for hovedinteresserne, bør derfor kunne afkræftes, og retten bør omhyggeligt vurdere, om centret for skyldnerens hovedinteresser reelt er beliggende i den pågældende medlemsstat.**

I tilfælde, der vedrører en virksomhed, bør det være muligt at afkræfte denne formodning, hvis virksomhedens hovedsæde ligger i en anden medlemsstat end dens vedtægtsmæssige hjemsted, og det ud fra en udtømmende vurdering af alle relevante faktorer fremgår på en måde, så det er identificerbart for tredjemand, at det faktiske center for virksomhedens ledelse og tilsyn og for forvaltningen af dens interesser er beliggende i den anden medlemsstat.

I tilfælde, der vedrører en enkeltperson, som ikke er selvstændigt erhvervsdrivende, bør det være muligt at afkræfte denne formodning, hvis størstedelen af skyldnerens aktiver befinder sig uden for den medlemsstat, hvor skyldneren har sit sædvanlige opholdssted, eller hvis det kan fastslås, at den primære årsag til at flytte var at indgive konkursbegæring i den nye retskreds, og hvis en sådan indgivelse væsentligt ville skade interesserne hos de kreditorer, hvis forretninger med skyldneren fandt sted forud for flytningen.

- (30) **Ligeledes med det formål at forebygge svig eller misbrug i form af forumshopping bør formodningerne om, at centret for hovedinteresserne er henholdsvis det vedtægtsmæssige hjemsted, enkeltpersonens hovedforretningssted eller enkeltpersonens sædvanlige opholdssted, ikke finde anvendelse – i forbindelse med en virksomhed, juridisk person eller en selvstændigt erhvervsdrivende enkeltperson – når skyldneren har flyttet sit vedtægtsmæssige hjemsted eller hovedforretningssted til en anden medlemsstat inden for en periode på tre måneder forud for begæringen om indledning af insolvensbehandling, eller – i forbindelse med enkeltpersoner, der ikke er selvstændigt erhvervsdrivende – når skyldneren har flyttet sit sædvanlige opholdssted til en anden medlemsstat inden for en periode på seks måneder forud for begæringen om indledning af insolvensbehandling.**

- (31) Hvis sagens omstændigheder giver anledning til tvivl om rettens kompetence, bør retten i alle tilfælde kræve, at skyldneren forelægger yderligere dokumentation til støtte for sine påstande og, hvis den lov, der finder anvendelse på insolvensbehandlingen, giver hjemmel hertil, give skyldnerens kreditorer lejlighed til at fremsætte bemærkninger til kompetencespørgsmålet.
- (32) Når den ret, der har modtaget begæringen om indledning af insolvensbehandling, finder, at centret for hovedinteresserne ikke befinder sig på dens område, bør den ikke indlede en hovedinsolvensbehandling.
- (33) Enhver af skyldnerens kreditorer bør desuden have effektiv adgang til at anfægte afgørelsen om indledning af insolvensbehandling. Konsekvenserne af en anfægtelse af afgørelsen om indledning af insolvensbehandling bør reguleres af national lovgivning.
- (13) [...]
- (34) Retterne i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen indledes, bør også have kompetence til behandling af sager, der er en direkte følge af insolvensbehandlingen eller har tæt forbindelse hermed. Sådanne sager omfatter anfægtelsessøgsmål, der er anlagt mod sagsøgte i andre medlemsstater, og sager vedrørende forpligtelser, der opstår i løbet af insolvensbehandlingen, såsom forudbetaling til dækning af sagsomkostningerne. Sager om opfyldelse af forpligtelserne i henhold til en kontrakt, der er indgået af skyldneren forud for indledningen af insolvensbehandlingen, er derimod ikke en direkte følge af insolvensbehandlingen. Hvor en sådan sag er forbundet med en anden sag anlagt på grundlag af almindelig civilret, bør insolvensbehandleren kunne kræve begge sager behandlet ved sagsøgtes værneting, hvis han finder det mere effektivt at få sagen behandlet dér. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis insolvensbehandleren ønsker at kombinere en sag angående direktions- eller bestyrelsesmedlemmers konkursretlige ansvar med en sag om selskabsretlige eller almindelige erstatningsretlige spørgsmål.

- (35) Den ret, som har kompetence til at indlede hovedinsolvensbehandlingen, bør kunne træffe afgørelse om anvendelse af foreløbige og sikrende retsmidler fra det øjeblik, hvor der anmodes om indledning af insolvensbehandling. For at sikre insolvensbehandlingens effektivitet er det meget vigtigt, at der kan anvendes sikrende retsmidler både forud for og efter indledningen af insolvensbehandlingen. I den henseende bør denne forordning give forskellige muligheder. For det første bør den ret, som har kompetence til at indlede hovedinsolvensbehandlingen, også kunne træffe afgørelse om anvendelse af foreløbige sikrende retsmidler over for aktiver, som befinder sig på andre medlemsstaters område. For det andet bør en midlertidig [...] **insolvensbehandler**, som er udpeget inden indledningen af hovedinsolvensbehandlingen, kunne anmode om, at der i de medlemsstater, hvor skyldneren har et forretningssted, anvendes de sikrende retsmidler, som de pågældende medlemsstaters lovgivning åbner mulighed for.
- (36) **Forud for indledningen af hovedinsolvensbehandlingen bør retten til at indgive begæring om indledning af insolvensbehandling i den medlemsstat, hvor skyldneren har et forretningssted, begrænses til lokale kreditorer og offentlige myndigheder eller til tilfælde, hvor der ikke kan indledes hovedinsolvensbehandling i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor centret for skyldnerens hovedinteresser befinder sig. Grunden til denne begrænsning er, at det kun i strengt nødvendige tilfælde skal være muligt at indgive begæring om indledning af territoriale insolvensbehandlinger, inden hovedinsolvensbehandlingen er indledt.**
- (37) Denne forordning begrænser ikke kredsen af personer med ret til at indgive begæring om indledning af insolvensbehandling i den medlemsstat, hvor skyldneren har et forretningssted, når først hovedinsolvensbehandlingen er indledt. [...]
Insolvensbehandleren for hovedsagen eller enhver anden, som har kompetence hertil efter lovgivningen i den pågældende medlemsstat, kan indgive begæring om indledning af en sekundær insolvensbehandling.

- (38) Denne forordning bør fastsætte regler for lokalisering af skyldnerens aktiver, og disse regler bør finde anvendelse i forbindelse med fastlæggelsen af, hvilke aktiver der henhører under hovedinsolvensbehandlingen eller den sekundære insolvensbehandling, eller i situationer, der involverer tredjeparters tinglige rettigheder. Navnlig bør det i denne forordning præciseres, at europæiske patenter med ensartet retsvirkning, et EF-varemærke eller enhver anden tilsvarende rettighed såsom EF-sortsbeskyttelsen eller EF-design, kun bør indgå i hovedinsolvensbehandlingen.
- (39) Sekundære insolvensbehandlinger kan tjene forskellige formål ud over at beskytte lokale interesser. Der kan være tilfælde, hvor skyldnerens **konkursbo** er for kompliceret til at blive administreret under ét, eller hvor forskellene i de berørte retssystemer er så store, at der kan opstå vanskeligheder i forbindelse med udvidelsen af virkningerne efter lovgivningen i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen er indledt, til de øvrige medlemsstater, hvor aktiverne befinder sig. [...] **Insolvensbehandleren** for hovedsagen kan derfor indgive begæring om indledning af sekundære insolvensbehandlinger, når en effektiv forvaltning af **konkursboet** gør det påkrævet.
- (40) Sekundære insolvensbehandlinger kan imidlertid også lægge hindringer i vejen for en effektiv forvaltning af konkursboet. Derfor fastsætter denne forordning to særlige situationer, hvor den ret, der har modtaget en begæring om indledning af en sekundær insolvensbehandling, på begæring af insolvensbehandleren for hovedsagen bør kunne udsætte eller afvise at indlede en sådan bobehandling. For det første giver denne forordning insolvensbehandleren for hovedsagen mulighed for at give lokale kreditorer tilsagn om, at de vil blive behandlet på samme måde, som hvis der var blevet indledt sekundær insolvensbehandling. Dette tilsagn skal opfylde en række betingelser, der er fastsat i forordningen, navnlig skal det godkendes med kvalificeret flertal af de lokale kreditorer. Når der er givet et sådant tilsagn, bør den ret, der har modtaget en begæring om indledning af en sekundær insolvensbehandling, kunne afvise at indlede den, hvis den finder det godtgjort, at dette tilsagn i tilstrækkelig grad beskytter lokale kreditorens generelle interesser. Når den vurderer disse interesser, bør retten tage hensyn til, at tilsagnet er blevet godkendt med kvalificeret flertal af de lokale kreditorer.

- (41) Med henblik på dette tilsagn bør de aktiver og rettigheder i den medlemsstat, hvor skyldneren har et forretningssted, udgøre en underkategori af konkursboet, og insolvensbehandleren for hovedsagen i forbindelse med udlodning af disse eller af provenuet fra realisationen af disse bør respektere den forrang, kreditorerne ville have haft, hvis en sekundær insolvenssag var blevet indledt i denne medlemsstat.
- (42) Godkendelsen af tilsagnet bør være underlagt national lovgivning, hvis det er relevant. Nærmere bestemt bør disse fordringer, hvis afstemningsreglerne for vedtagelsen af en rekonstruktionsplan i henhold til national lovgivning kræver, at kreditorernes fordringer forhåndsgodkendes, anses for at være godkendt med henblik på afstemningen om tilsagnet. Hvis der findes forskellige procedurer for vedtagelsen af rekonstruktionsplaner i henhold til national lovgivning, bør medlemsstaterne udpege den specifikke procedure, der bør være relevant i denne forbindelse.
- (43) Derudover bør denne forordning give mulighed for, at retten midlertidigt kan udsætte indledningen af en sekundær insolvensbehandling, når der er bevilget et midlertidigt moratorium for individuelle fuldbyrdelsesprocedurer i hovedinsolvensbehandlingen, for at sikre effektiviteten af et sådant moratorium. Retten bør kunne bevilge en midlertidig udsættelse, hvis den finder det godtgjort, at der er truffet passende foranstaltninger for at beskytte de lokale kreditorers interesse. I så fald bør alle de kreditorer, der kan blive berørt af resultatet af forhandlingerne om en rekonstruktionsplan, underrettes om forhandlingerne og have mulighed for at deltage i dem.

Af hensyn til en effektiv beskyttelse af lokale kreditorers interesser bør insolvensbehandleren i hovedinsolvenssagen ikke uretmæssigt kunne realisere eller flytte aktiver tilhørende et forretningssted i en anden medlemsstat, navnlig ikke, hvis formålet hermed er at forhindre en effektiv fyldestgørelse af disse kreditorer, hvis der siden indledes en sekundær insolvensbehandling.

- (44) Intet i denne forordning bør afholde retterne i den medlemsstat, hvor der er indledt en sekundær insolvensbehandling, fra at pålægge skyldnerens virksomhedsledere sanktioner for overtrædelser af deres beføjelser, forudsat at disse retter har kompetence til at behandle sådanne tvister i henhold til deres nationale lovgivning.
- (45) Hovedinsolvensbehandlingen og den sekundære insolvensbehandling kan medvirke til en effektiv behandling af skyldners konkursbo eller en effektiv realisation af konkursmassen, hvis der er et passende samarbejde mellem de aktører, der er impliceret i alle de indledte insolvensbehandlinger. En væsentlig forudsætning herfor er et tæt samarbejde mellem de forskellige insolvensbehandlere og de implicerede retter, navnlig med fyldestgørende udveksling af oplysninger. For at sikre hovedinsolvensbehandlings forrang bør insolvensbehandleren for denne insolvensbehandling have flere muligheder for at øve indflydelse på alle samtidige sekundære insolvensbehandlinger. Insolvensbehandleren bør især kunne fremsætte forslag om en rekonstruktionsplan eller en tvangsakkord eller anmode om, at realisationen af aktiverne i den sekundære insolvensbehandling stilles i bero. Ved dette samarbejde bør insolvensbehandlere og retter følge den bedste praksis for samarbejde i grænseoverskridende insolvenssager, som er opstillet i principper og retningslinjer for kommunikation og samarbejde udarbejdet af europæiske og internationale organisationer, der beskæftiger sig med konkursretlige spørgsmål, og navnlig relevante retningslinjer udarbejdet af UNCITRAL.

- (46) Med henblik på et sådant samarbejde kan insolvensbehandlere og retter indgå aftaler og protokoller for at lette grænseoverskridende samarbejde i forbindelse med flere insolvensbehandlinger i forskellige medlemsstater vedrørende samme skyldner eller medlemmer af samme koncern, hvis dette er foreneligt med de regler, der gælder for hver af behandlingerne. Sådanne aftaler og protokoller kan have forskellig form (skriftlig eller mundtlig) og forskelligt anvendelsesområde (fra generisk til specifikt) og kan indgås af forskellige parter. Enkle generiske aftaler kan understrege behovet for tæt samarbejde mellem parterne uden at tage specifikke spørgsmål op, mens mere detaljerede specifikke aftaler fastlægger en ramme af principper for til regulering af flere insolvensbehandlinger, og disse aftaler kan godkendes af de involverede retter, såfremt den nationale lovgivning kræver det. De kan udmønte enigheden mellem parterne om at tage eller undlade at tage visse skridt eller foranstaltninger.
- (47) Retterne i forskellige medlemsstater kan ligeledes samarbejde ved at koordinere udpegelsen af insolvensbehandlere. I den forbindelse kan de udpege én insolvensbehandler til flere insolvensbehandlinger vedrørende samme skyldner eller til forskellige medlemmer af en koncern, forudsat at dette er foreneligt med de regler, der gælder for hver af behandlingerne, navnlig med kravene med hensyn til den eventuelle insolvensbehandlers kvalifikationer og godkendelse.
- (48) Denne forordning bør sikre en effektiv administration af insolvensbehandlinger af koncernforbundne virksomheder.

- (49) Er der indledt insolvensbehandlinger angående flere virksomheder i samme koncern, bør der være et passende samarbejde mellem de aktører, der er impliceret i disse insolvensbehandlinger. De forskellige insolvensbehandlere og de implicerede retter bør derfor have en tilsvarende pligt til at samarbejde og kommunikere med hinanden som de insolvensbehandlere og retter, der er impliceret i hovedinsolvensbehandling og sekundære insolvensbehandlinger angående den samme skyldner. Samarbejdet mellem insolvensbehandlerne bør aldrig gå imod kreditorernes interesser i hver af bobehandlingerne, og et sådant samarbejde bør sigte mod at finde en løsning, der kan skabe synergi inden for koncernen.
- (50) Indførelsen af regler om koncerner bør ikke indskrænke en rets adgang til at indlede insolvensbehandling af flere virksomheder tilhørende samme koncern i en og samme jurisdiktion, hvis retten finder, at centret for disse virksomheders hovedinteresser befinder sig i en enkelt medlemsstat. I sådanne situationer bør retten også, hvis det er relevant, kunne udpege den samme insolvensbehandler til at forestå alle insolvensbehandlingerne, forudsat at dette ikke er uforeneligt med de regler, der finder anvendelse på dem.
- (51) Med henblik på yderligere at forbedre koordineringen af insolvensbehandling af medlemmer af en koncern og for at åbne mulighed for en samordnet rekonstruktion af koncernen bør denne forordning indføre procedureregler om koordinering af insolvensbehandling af medlemmer af en koncern. Denne koordinering bør tilstræbe at sikre en effektiv koordinering, samtidig med at hvert koncernmedlems status som særskilt juridisk person respekteres.

(52) En insolvensbehandler, som er udpeget til insolvensbehandling, der er indledt vedrørende et medlem af koncernen, bør kunne indgive begæring om indledning af en koordineret behandling af koncernen. Hvis den lovgivning, der finder anvendelse på insolvens, kræver det, bør denne insolvensbehandler dog have opnået den nødvendige tilladelse, inden begæringen indgives. Begæringen bør præcisere de vigtigste elementer af koordineringen, særlig en oversigt over koordineringsplanen, et forslag til, hvem der bør udpeges til koordinator, og en oversigt over de anslåede omkostninger ved koordineringen.

(53) For at sikre, at den koordinerede behandling af koncernen er frivillig, bør de implicerede insolvensbehandlere kunne gøre indsigelse mod deres deltagelse i sagen inden for en nærmere fastsat tidsfrist.

For at de implicerede insolvensbehandlere kan træffe en informeret beslutning om deltagelsen i den koordinerede behandling, bør de implicerede insolvensbehandlere på et tidligt tidspunkt underrettes om de vigtigste elementer af koordineringen. En insolvensbehandler, som indledningsvis har gjort indsigelse mod medtagelsen i den koordinerede behandling, bør efterfølgende kunne anmode om at deltage i den. I så fald bør koordinatoren træffe beslutning om anmodningens antagelighed. Alle insolvensbehandlere, herunder den anmodende insolvensbehandler, bør underrettes om koordinatorens beslutning og bør have mulighed for at gøre indsigelse mod denne beslutning ved den ret, som har indledt koordineret behandling.

(54) En koordineret behandling af en koncern bør altid tilstræbe at lette den faktiske administration af insolvensbehandlingen af koncernmedlemmerne og have en generelt positiv virkning på kreditorerne. Denne forordning bør derfor sikre, at den ret, hvor der er indgivet begæring om koordineret behandling af en koncern, foretager en vurdering af disse kriterier, inden der indledes koordineret insolvensbehandling af koncernen.

- (55) I tråd hermed bør fordelene ved koordineret behandling af en koncern aldrig overskygges af omkostningerne ved denne behandling. Det er derfor nødvendigt at sikre, at omkostningerne ved koordineringen og den andel, der skal bæres af hvert koncernmedlem, er tilstrækkelige, står i rimeligt forhold til målet og er rimelige, hvilket fastsættes i overensstemmelse med den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor den koordinerede behandling af koncernen er indledt. Insolvensbehandlerne bør også på et tidligt tidspunkt i sagen have mulighed for at kontrollere disse omkostninger. Såfremt den nationale lovgivning kræver det, kan dette indebære, at insolvensbehandleren søger godkendelse fra en ret eller kreditorudvalget.

Hvis koordinatoren anslår, at udførelsen af hans opgaver kræver en betydelig stigning i omkostningerne i forhold til de oprindelig anslåede omkostninger og under alle omstændigheder, hvis udgifterne overstiger 10 % af de anslåede omkostninger, bør koordinatoren af den ret, der har indledt den koordinerede behandling, få tilladelse til at overskride de pågældende omkostninger. Inden den træffer sin afgørelse, bør den ret, der har indledt den koordinerede behandling, give de deltagende insolvensbehandlere mulighed for at blive hørt ved retten, så de kan meddele deres bemærkninger til, om koordinatorens begæring bør imødekommes.

- (56) For de koncernmedlemmer, der ikke deltager i en koordineret behandling af koncernen, bør denne forordning også indføre en alternativ mekanisme med henblik på at opnå en koordineret rekonstruktion af koncernen. En insolvensbehandler, der er udpeget til at forestå insolvensbehandlingen af et medlem af en koncern, bør have ret til at anmode om udsættelse af enhver foranstaltning, der er forbundet med realisationen af aktiver i en insolvensbehandling af andre koncernmedlemmer, der ikke er omfattet af en koordineret behandling af koncernen. Der kan kun anmodes om en sådan udsættelse, hvis der forelægges en rekonstruktionsplan for medlemmerne af den berørte koncern, hvis denne plan er til gavn for kreditorerne i den insolvensbehandling, som udsættelsen vedrører, og hvis udsættelsen er nødvendig for at sikre, at planen gennemføres korrekt.

- (57) Intet i denne forordning bør forhindre medlemsstaterne i at fastsætte nationale regler, der kan supplere reglerne i denne forordning om samarbejde, kommunikation og koordinering med hensyn til koncernmedlemmers insolvens, forudsat at sådanne nationale reglers anvendelsesområde begrænser sig til det nationale område, og at deres anvendelse ikke indvirker på effektiviteten af reglerne i denne forordning.
- (58) Reglerne om samarbejde, kommunikation og koordinering inden for rammerne af koncernmedlemmers insolvens, jf. denne forordning, bør kun finde anvendelse, i det omfang der er indledt insolvensbehandling vedrørende forskellige medlemmer af samme koncern i mere end én medlemsstat.
- (59) Enhver kreditor med sædvanligt opholdssted, med bopæl eller med hjemsted i Unionen bør have ret til at anmelde sine fordringer i skyldners bo under enhver insolvensbehandling, der er indledt i Unionen. Dette bør også gælde for skattemyndighederne og socialsikringsorganerne. Intet i denne forordning bør forhindre insolvensbehandleren i at anmelde fordringer på vegne af visse grupper af kreditorer, f.eks. ansatte, hvis den nationale lovgivning giver hjemmel hertil. For at sikre kreditorerne en ensartet behandling må udlodningen af provenuet imidlertid samordnes. Hver kreditor bør kunne beholde, hvad han har opnået i forbindelse med en insolvensbehandling, men bør først kunne tage del i udlodningen fra boet under en anden insolvensbehandling, når kreditorer med samme plads i konkursordenen har opnået en tilsvarende procentvis dividende.

- (60) **Det er vigtigt, at kreditorer med sædvanligt opholdssted, bopæl eller hjemsted i Unionen underrettes, når der indledes insolvensbehandling af aktiver tilhørende deres skyldner. For at sikre hurtig underretning af kreditorer bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager⁸ ikke finde anvendelse, når denne forordning omtaler pligten til at underrette kreditorer. Der bør indføres standardformularer på alle Unionens officielle sprog for at gøre det lettere for kreditorer at anmelde fordringer, når der er indledt insolvensbehandling i en anden medlemsstat. Konsekvenserne af ufuldstændig indgivelse af standardformularen overlades til den nationale lovgivning.**
- (61) Denne forordning bør indeholde bestemmelser om umiddelbar anerkendelse af afgørelser vedrørende indledning, afvikling og afslutning af insolvensbehandlinger, som falder inden for denne forordnings anvendelsesområde, og af afgørelser, der er truffet i umiddelbar tilknytning til sådanne insolvensbehandlinger. Den automatiske anerkendelse bør således medføre, at de virkninger, der tillægges en insolvensbehandling af lovgivningen i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen indledes, udvides til alle de øvrige medlemsstater. Anerkendelsen af de afgørelser, der træffes af medlemsstaternes retter, bør bygge på princippet om gensidig tillid. Med henblik herpå bør grundene til ikkeanerkendelse begrænses til det strengt nødvendige. Dette princip bør også lægges til grund ved bilæggelsen af den konflikt, der opstår, når retterne i to medlemsstater begge anser sig for kompetente til at indlede en hovedinsolvensbehandling. Den afgørelse, der træffes af den ret, som først indleder insolvensbehandling, bør anerkendes i de øvrige medlemsstater, uden at disse har beføjelse til at underkaste denne rets afgørelse en retslig kontrol.

⁸ EUT L 324 af 10.12.2007, s. 79.

- (62) Denne forordning bør for de sagsområder, den dækker, fastlægge ensartede lovvalgsregler, som på deres anvendelsesområde træder i stedet for de nationale internationalprivatretnlige regler. Medmindre andet er fastsat, bør lovgivningen i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen indledes (*lex concursus*), anvendes. Denne lovvalgsregel bør gælde både for hovedinsolvensbehandlingen og for territoriale insolvensbehandlinger. *Lex concursus* fastsætter alle insolvensbehandlings virkninger, såvel de processuelle som de materielle, for de berørte personer og de berørte retsforhold. Den fastsætter alle betingelserne for en insolvensbehandlings indledning, afvikling og afslutning.
- (63) Den automatiske anerkendelse af en insolvensbehandling, som almindeligvis er underlagt lovgivningen i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen indledes, kan kollidere med de regler, som gælder for transaktioner, der foretages i andre medlemsstater. Til beskyttelse af berettigede forventninger og omsætningssikkerheden i andre medlemsstater end den, hvor insolvensbehandlingen er indledt, bør der fastsættes bestemmelser om en række undtagelser fra denne hovedregel.
- (64) I forbindelse med tinglige rettigheder er der et særligt behov for en særbestemmelse, som afviger fra lovgivningen i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen indledes, da disse rettigheder er af stor betydning for långivningen. Stiftelsen, gyldigheden og omfanget af tinglige rettigheder bør derfor almindeligvis reguleres af lovgivningen på det sted, hvor aktiverne befinder sig, og bør ikke berøres af indledningen af insolvensbehandlingen. Indehaveren af den tinglige ret bør således fortsat kunne gøre sin ret gældende til at udtage sikkerheden af boet. Hvis der i henhold til *lex rei sitae* knytter sig tinglige rettigheder til aktiver i én medlemsstat, men hovedinsolvensbehandlingen gennemføres i en anden medlemsstat, bør [...] **insolvensbehandleren** for hovedsagen kunne begære en sekundær insolvensbehandling indledt i det jurisdiktionsområde, hvor de tinglige rettigheder består, hvis skyldneren har forretningssted dér. Hvis der ikke indledes en sekundær insolvensbehandling, skal det overskydende provenu ved salget af de aktiver, som de tinglige rettigheder er knyttet til, overdrages til [...] **insolvensbehandleren** for hovedsagen.

- (65) **Denne forordning fastsætter en række bestemmelser, som gør det muligt for en ret at udsætte indledningen af insolvensbehandlinger eller udsætte fuldbyrdelsesprocedurer. En sådan udsættelse bør ikke berøre kreditorers eller tredjeparters tinglige rettigheder.**
- (66) Selv om modregning ikke er tilladt i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen indledes, bør en kreditor alligevel være berettiget til modregning, hvis modregning er mulig efter den lovgivning, som gælder for den insolvente skyldners fordring. Modregning bliver således reelt en from for garanti baseret på retsforskrifter, som den pågældende kreditor kan sætte sin lid til, når fordringen opstår.
- (67) Der er endvidere et særligt behov for beskyttelse i forbindelse med betalingssystemer og finansielle markeder. Dette gælder f.eks. for mekanismer som close-out-netting og netting, som forekommer i disse systemer, samt for salg af værdipapirer og for de garantier, der stilles til sikring af sådanne transaktioner, jf. navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer⁹. For sådanne transaktioner bør derfor alene gælde den lovgivning, der finder anvendelse på det pågældende system eller marked. Formålet med denne bestemmelse er at undgå, at de mekanismer for betaling og afvikling af transaktioner, som omfattes af betalings- og afregningssystemer, eller som anvendes på medlemsstaternes organiserede finansielle markeder, kan ændres i tilfælde af en forretningspartners konkurs. Direktiv 98/26/EF indeholder særbestemmelser, som bør have forrang for de generelle bestemmelser i nærværende forordning.

⁹ EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45.

(68) Til beskyttelse af arbejdstagere og arbejdspladser skal spørgsmålet om virkningerne af en insolvensbehandling for videreførelsen eller afslutningen af et ansættelsesforhold og for de rettigheder og pligter, som parterne i et sådant arbejdsforhold har, afgøres efter den lovgivning, der finder anvendelse på aftalen i henhold til de almindelige lovvalsregler. I sager, hvor opsigelsen af arbejdsaftaler kræver godkendelse ved en ret eller en administrativ myndighed, bør den medlemsstat, hvor skyldnerens forretningssted befinder sig, desuden bevare kompetence til at give en sådan godkendelse, selv om der ikke er indledt insolvensbehandling i den pågældende medlemsstat.

Andre konkursretlige spørgsmål, f.eks. om arbejdstagernes fordringer er beskyttet som fortrinsrettigheder samt om disse eventuelle fortrinsrettigheders placering i konkursordenen, bør afgøres efter lovgivningen i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen (i hovedsagen eller i den sekundære bobehandling) er blevet indledt undtagen i de tilfælde, hvor der er givet tilsagn om at undgå sekundær insolvensbehandling i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.

(69) Den lovgivning, der finder anvendelse på insolvensbehandlingens virkninger for en verserende retssag eller verserende voldgiftssag om et aktiv eller en rettighed, der indgår i skyldnerens konkursbo, bør være lovgivningen i den medlemsstat, hvor retssagen verserer, eller hvor voldgiften skal finde sted. Denne bestemmelse bør dog ikke berøre nationale regler om anerkendelse og fuldbyrdelse af voldgiftskendelser.

(70) Der bør i visse af denne forordnings regler være en vis fleksibilitet for at tage hensyn til særlige procesregler i visse medlemsstats domstolssystemer. Henvisninger i denne forordning til den meddelelse, som fremsendes af en medlemsstats retsinstant, omfatter følgelig, hvis en medlemsstats procedureregler kræver det, en instruks fra den pågældende retsinstant om, at der skal fremsendes en meddelelse.

- (71) Af hensyn til erhvervslivet bør hovedindholdet af afgørelsen om indledning af insolvensbehandling på insolvensbehandlerens anmodning bekendtgøres i en anden medlemsstat. I medlemsstater, hvor der befinder sig et forretningssted, bør bekendtgørelse være obligatorisk. Bekendtgørelsen bør dog i intet tilfælde være en forudsætning for anerkendelsen af den udenlandske insolvensbehandling.
- (72) For at sikre en bedre information af kreditorer og implicerede retter og forhindre, at der indledes parallelle insolvensbehandlinger, bør det kræves, at medlemsstaterne bekendtgør relevante oplysninger i grænseoverskridende insolvenssager i et offentligt tilgængeligt elektronisk register. For at gøre disse oplysninger lettere tilgængelige for kreditorer og retter i andre medlemsstater bør der i denne forordning fastsættes bestemmelse om sammenkobling af insolvensregistre via den europæiske e-justiceportal. Medlemsstaterne bør frit kunne offentliggøre relevante oplysninger i flere registre, og det bør være muligt at sammenkoble mere end ét register pr. medlemsstat.
- (73) Denne forordning bør fastlægge de oplysninger, der som et minimum skal offentliggøres i registrene. Medlemsstaterne bør ikke forhindres i at medtage supplerende oplysninger. Når skyldneren er en enkeltperson, bør registrene kun skulle angive et registreringsnummer, hvis skyldneren er selvstændigt erhvervsdrivende. Registreringsnummeret bør forstås som det unikke registreringsnummer for skyldnerens eventuelle selvstændige erhvervsvirksomhed i handelsregistret.
- (74) Oplysninger om visse aspekter af bobehandlingen er afgørende for kreditorer, f.eks. frister for anmeldelse af fordringer eller for anfægtelse af afgørelser. Denne forordning bør dog ikke pålægge medlemsstaterne at beregne disse frister fra sag til sag. Medlemsstaterne bør kunne opfylde deres forpligtelser ved i e-justiceportalen at tilføje hyperlinks, der giver umiddelbart forståelige oplysninger om kriterierne for beregning af disse frister.

- (75) For at sikre tilstrækkelig beskyttelse af oplysninger vedrørende enkeltpersoner, der ikke er selvstændigt erhvervsdrivendes, bør medlemsstaterne kunne gøre adgang til de pågældende oplysninger betinget af supplerende søgekriterier, som f.eks. skyldnerens personlige identifikationsnummer, adresse, fødselsdato eller den kompetente rets retskreds, eller gøre adgangen afhængig af, at der fremsendes en anmodning til den kompetente myndighed, eller at det verificeres, at der foreligger en legitim interesse.

Medlemsstaterne bør også have ret til ikke at medtage oplysninger om enkeltpersoner, der ikke er selvstændigt erhvervsdrivende, i deres insolvensregistre. I så fald bør medlemsstaterne sikre, at de relevante oplysninger gives til kreditorerne ved fremsendelse af en meddelelse til hver enkelt kreditor, og at fordringer fra kreditorer, der ikke har modtaget oplysningerne, ikke berøres af bobehandlingen.

- (76) Det kan forekomme, at nogle af de berørte personer er uvidende om, at der er indledt insolvensbehandling, og i god tro handler i strid med de nye omstændigheder. Med henblik på at beskytte sådanne personer, der som følge af ukendskab til den udenlandske insolvensbehandling opfylder en forpligtelse over for skyldneren, selv om den skulle have været opfyldt over for den udenlandske [...] **insolvensbehandler**, bør det fastsættes, at en sådan opfyldelse eller betaling frigør den pågældende person.

- (31) [...]

- (77) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser¹⁰.
- (78) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Denne forordning tager i særdeleshed sigte på at fremme anvendelsen af chartrets artikel 8, 17 og 47 om henholdsvis beskyttelse af personoplysninger, ejendomsret og adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol.
- (79) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger¹¹ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger¹² finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger i forbindelse med denne forordning som ændret.
- (80) Denne forordning berører ikke Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter.

¹⁰ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

¹¹ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

¹² EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

- (81) **Målet for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.**
- (82) I medfør af artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske [...] **Unions [...] funktionsmåde**, har disse medlemsstater meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.
- (83) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske [...] **Unions [...] funktionsmåde**, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

KAPITEL I
ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

- 1. Denne forordning finder anvendelse på offentlige kollektive bobehandlinger, herunder foreløbige bobehandlinger, som gennemføres med hjemmel i konkurslovgivning, og som med henblik på redning, gældssanering, rekonstruktion eller likvidation medfører, at**
- a) skyldneren helt eller delvis mister rådigheden over sine aktiver, og der udpeges en insolvensbehandler**
 - b) skyldnerens aktiver og forretninger underlægges domstolskontrol eller domstolstilsyn, eller**
 - c) en midlertidig udsættelse af individuelle fuldbyrdelsesprocedurer bevilges af en domstol eller som følge af loven for at åbne mulighed for forhandlinger mellem skyldneren og dennes kreditorer, forudsat at de procedurer, hvor udsættelse bevilges, i) fastsætter passende foranstaltninger til at beskytte de samlede kreditorinteresser og ii) ligger forud for en af de bobehandlinger, der er omhandlet i litra a) eller b), hvis der ikke opnås enighed.**

Hvis de bobehandlinger, der er omhandlet i dette stykke, kan indledes i situationer, hvor der kun er sandsynlighed for insolvens, skal formålet med dem være at undgå skyldnerens insolvens eller indstilling af dennes forretningsvirksomhed.

De i dette stykke omhandlede bobehandlinger er opført i bilag A.

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på de i stk. 1 omhandlede bobehandlinger vedrørende:

- a) forsikringsselskaber**
- b) kreditinstitutter**
- c) investeringsselskaber og andre selskaber, institutioner og virksomheder, for så vidt de er omfattet af direktiv 2001/24/EF som ændret, og**
- d) institutter for kollektiv investering.**

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "kollektive bobehandlinger": bobehandling, der omfatter alle eller en betydelig del af skyldnerens kreditorer, forudsat at bobehandlingen i sidstnævnte tilfælde ikke berører fordringer fra kreditorer, der ikke er involveret heri**
- 2) "institutter for kollektiv investering": institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) som defineret i direktiv 2009/65/EF og alternative investeringsfonde (AIF) som defineret i direktiv 2011/61/EU**
- 3) "skyldner, der har bevaret sin rådighed": en skyldner, som er under insolvensbehandling, der ikke nødvendigvis indebærer udpegning af en insolvensbehandler eller fuldstændig overdragelse af rettigheder og pligter til at forvalte skyldnerens aktiver til en insolvensbehandler, og hvor skyldneren derfor fortsat fuldt ud eller i det mindste delvis har kontrol over sine aktiver og forretninger**

- 4) **"insolvensbehandling": de i bilag A opførte bobehandlinger**
- 5) **"insolvensbehandler": en person eller et organ, som har til opgave, herunder midlertidigt,**

- i) **at prøve og anerkende fordringer i forbindelse med insolvensbehandling**
- ii) **at repræsentere kreditorernes kollektive interesser**
- iii) **enten helt eller delvis at forvalte aktiver, som skyldneren har mistet rådigheden over**
- iv) **at afvikle de i nr. iii) omhandlede aktiver, eller**
- v) **at føre tilsyn med forvaltningen af skyldnerens forretninger.**

Disse personer og organer er opført i bilag B

- 6) **"ret":**
- i) **i artikel 1, stk. 1, litra b) og c), artikel 4, stk. 2, artikel 5 og 6, artikel 21, stk. 3, artikel 24, stk. 2, litra j), samt artikel 36, 39 og 61-77 en retsinstans i en medlemsstat**
 - ii) **i alle andre artikler en retsinstans eller en anden kompetent myndighed i en medlemsstat, som har kompetence til at indlede insolvensbehandling, stadfæste indledning af insolvensbehandling eller træffe afgørelser under insolvensbehandlingen**
- 7) **"afgørelse om indledning af insolvensbehandling":**
- i) **en rets afgørelse om at indlede insolvensbehandling eller stadfæste indledning af insolvensbehandling og**
 - ii) **en rets afgørelse om udpegelse af en insolvensbehandler**

- 8) **"tidspunktet for insolvensbehandlings indledning": det tidspunkt, hvor afgørelsen om indledning af insolvensbehandling får virkning, uanset om den er endelig eller ej**
- 9) **"medlemsstat, i hvilken en formuegenstand befinder sig":**
- i) **for aktier lydende på navn bortset fra de i nr. ii) nævnte: den medlemsstat, på hvis område den aktieudstedende virksomhed har sit vedtægtsmæssige hjemsted**
 - ii) **for finansielle instrumenter, hvortil adkomsten er noteret i et register eller på en konto, der føres af eller på vegne af en mellemmand ("dematerialiserede værdipapirer): den medlemsstat, i hvilken dette register eller denne konto befinder sig**
 - iii) **for indeståender på konti i et kreditinstitut: den medlemsstat, der er angivet i kontoens IBAN-nummer, eller for indeståender på konti i et kreditinstitut, der ikke har et IBAN-nummer, den medlemsstat, hvor det kreditinstitut, i hvilken kontoen er oprettet, har sit hovedsæde, eller hvis kontoen er oprettet i en filial, et agentur eller et andet forretningssted, den medlemsstat, hvor filialen, agenturet eller det andet forretningssted befinder sig**
 - iv) **for formuegenstande og rettigheder, hvortil ejendomsretten eller adkomsten er noteret i et andet offentligt register end det, der er omhandlet i nr. i): den medlemsstat, hvor registret føres**
 - v) **for europæiske patenter: den medlemsstat, som det europæiske patent er udstedt til**
 - vi) **for ophavsret og beslægtede rettigheder: den medlemsstat, på hvis område ejeren af sådanne rettigheder har sit sædvanlige opholdssted eller sit vedtægtsmæssige hjemsted**

- vii) for andre fysiske genstande end dem, der er omhandlet i nr. i)-iv): den medlemsstat, på hvis område genstanden befinder sig
- viii) for andre fordringer på tredjemand end dem, der er omhandlet i nr. iii): den medlemsstat, på hvis område fordragens debitor har centret for sine hovedinteresser, jf. artikel 3, stk. 1

- 10) "forretningssted": ethvert sted, hvorfra skyldneren udøver eller i de tre måneder, der er gået forud for begæringen om indledning af hovedinsolvensbehandlingen, har udøvet en ikkeforbigående økonomisk aktivitet under anvendelse af menneskelige midler og materielle aktiver
- 11) "lokale kreditorer": kreditorer, hvis fordringer mod skyldner udspringer af eller har forbindelse til driften af et forretningssted i en anden medlemsstat end den, hvor centret for skyldners hovedinteresser befinder sig
- 12) "koncern": en modervirksomhed og alle dens dattervirksomheder
- 13) "modervirksomhed": en virksomhed, der enten direkte eller indirekte kontrollerer en eller flere dattervirksomheder. En virksomhed, der udarbejder konsoliderede regnskaber i overensstemmelse med direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF, anses for at være en modervirksomhed.

Artikel 3

International competence

- 1. Retterne i den medlemsstat, på hvis område centret for skyldnerens hovedinteresser befinder sig, har kompetence til at indlede insolvensbehandling ("hovedinsolvensbehandling"). Centret for skyldnerens hovedinteresser er det sted, hvor skyldneren normalt forvalter sine interesser, og som er identificerbart for tredjemand.**

For virksomheders og juridiske personers vedkommende anses det vedtægtsmæssige hjemsted for at være centret for skyldnerens hovedinteresser, medmindre andet godtgøres. Denne formodning finder kun anvendelse, hvis det vedtægtsmæssige hjemsted ikke er flyttet til en anden medlemsstat inden for en periode på tre måneder forud for begæringen om indledning af insolvensbehandling.

For selvstændigt erhvervsdrivende enkeltpersoner anses centret for deres hovedinteresser for at være deres hovedforretningssted, medmindre andet godtgøres. Denne formodning finder kun anvendelse, hvis personens hovedforretningssted ikke er flyttet til en anden medlemsstat inden for en periode på tre måneder forud for begæringen om indledning af insolvensbehandling.

For enhver anden enkeltpersons vedkommende anses centret for personens hovedinteresser at være det sted, hvor vedkommende har sit sædvanlige opholdssted, medmindre andet godtgøres. Denne formodning finder kun anvendelse, hvis det sædvanlige opholdssted ikke er flyttet til en anden medlemsstat inden for en periode på seks måneder forud for begæringen om indledning af insolvensbehandling.

2. Befinder centret for skyldnerens hovedinteresser sig på en medlemsstats område, har retterne i en anden medlemsstat kun kompetence til at indlede insolvensbehandling mod denne skyldner, hvis han har et forretningssted på denne anden medlemsstats område. Denne insolvensbehandling kan kun omfatte den del af skyldnerens aktiver, som befinder sig på sidstnævnte medlemsstats område.
3. **Er der indledt insolvensbehandling i henhold til stk. 1, bliver enhver insolvensbehandling, som senere indledes i henhold til stk. 2, en sekundær insolvensbehandling.**
4. **En territorial insolvensbehandling som omhandlet i stk. 2 kan kun indledes forud for indledningen af en hovedinsolvensbehandling i henhold til stk. 1, såfremt:**
- a) **der ikke kan indledes hovedinsolvensbehandling i henhold til stk. 1 på grund af bestemmelserne i lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område centret for skyldnerens hovedinteresser befinder sig, eller**
 - b) **indledningen af en territorial insolvensbehandling begæres af:**
 - i) **en kreditor, hvis fordring udspringer af eller har forbindelse til driften af et forretningssted, som befinder sig på den medlemsstats område, hvor der er indgivet begæring om indledning af en territorial insolvensbehandling, eller**
 - ii) **en offentlig myndighed, der i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område forretningsstedet befinder sig, har ret til at begære indledning af insolvensbehandling.**

Hvis der indledes hovedinsolvensbehandling, bliver den territoriale insolvensbehandling en sekundær insolvensbehandling.

Artikel 4

Prøvelse af kompetencen

1. Den ret, der har modtaget en begæring om indledning af insolvensbehandling, undersøger på eget initiativ, om den har kompetence efter artikel 3. I afgørelsen om indledning af insolvensbehandling angives de grunde, hvorpå retten støtter sin kompetence, og især om den støttes på artikel 3, stk. 1 eller 2.
2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne, hvis der er indledt insolvensbehandling i henhold til national lovgivning, uden at der foreligger en retsafgørelse, pålægge den insolvensbehandler, der er udpeget til denne behandling, at undersøge, om den medlemsstat, hvor der er indgivet begæring om indledning af insolvensbehandling, har kompetence i medfør af artikel 3. I så fald angiver insolvensbehandleren i afgørelsen om indledning af bobehandlingen de grunde, hvorpå denne kompetence støttes, og især om den støttes på artikel 3, stk. 1 eller 2.

Artikel 5

Domstolsprøvelse af afgørelsen om at indlede hovedinsolvensbehandling

1. Skyldneren eller enhver kreditor kan ved en ret anfægte afgørelsen om indledning af hovedinsolvensbehandling på grundlag af international kompetence.
2. Afgørelsen om at indlede hovedinsolvensbehandling kan anfægtes af andre parter end dem, der er omhandlet i stk. 1, eller af andre årsager end manglende kompetence, hvis den nationale lovgivning giver hjemmel hertil.

Artikel 6

Kompetence til at behandle sager, der følger direkte af insolvensbehandlingen og har tæt tilknytning hertil

- 1. Retterne i den medlemsstat, på hvis område der er indledt insolvensbehandling i henhold til artikel 3, har kompetence til at behandle enhver sag, der følger direkte af insolvensbehandlingen og har tæt tilknytning hertil, f.eks. anfægtelsessøgsmål.**
- 2. Har et søgsmål som omhandlet i stk. 1 forbindelse med et civilretligt søgsmål anlagt mod den samme sagsøgte, kan insolvensbehandleren kræve begge sager behandlet ved retterne i den medlemsstat, på hvis område sagsøgte har hjemsted, eller, hvis der er flere sagsøgte, ved retterne i den medlemsstat, på hvis område en af dem har hjemsted, forudsat at disse retter har kompetence i henhold til reglerne i forordning (EU) nr. 1215/2012. Det samme gælder for en skyldner, der har bevaret sin rådighed, forudsat at denne i henhold til national lovgivning har ret til at anlægge en sag på vegne af konkursboet.**
- 3. Med henblik på stk. 2 anses sager for at have forbindelse med hinanden, når de er så snævert forbundne, at det er ønskeligt at behandle og påkende dem samtidig for at undgå risiko for uforenelige afgørelser som følge af, at de blev påkendt hver for sig.**

Den lovgivning, der finder anvendelse

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, er det konkurslovgivningen i den medlemsstat, på hvis område insolvensbehandlingen indledes, der gælder for insolvensbehandlingen og dens virkninger.
2. Lovgivningen i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen indledes, er bestemmende for betingelserne for insolvensbehandlings indledning og afslutning samt for dens forløb. Lovgivningen bestemmer navnlig:
 - a) hvilke skyldnere der kan gøres til genstand for en insolvensbehandling under hensyn til deres status
 - b) hvilke aktiver der indgår i **konkursboet**, og hvordan der skal forholdes med hensyn til aktiver, som skyldneren erhverver efter insolvensbehandlings indledning
 - c) skyldnerens og [...] **insolvensbehandlerens** respektive beføjelser
 - d) på hvilke betingelser, der kan foretages gyldig modregning
 - e) insolvensbehandlings virkning for ikke opfyldte aftaler, som skyldneren er part i
 - f) **hvorledes insolvensbehandlingen virker på individualforfølgingsforanstaltninger bortset fra verserende retssager**

- g) hvilke fordringer der skal anmeldes i skyldnerens **konkursbo**, og hvordan der skal forholdes med hensyn til fordringer, som er opstået efter insolvensbehandlingens indledning
- h) reglerne for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer
- i) reglerne for udlodning af provenuet ved realisation af aktiverne, konkursordenen samt hvilke rettigheder de kreditorer har, som har opnået delvis fyldestgørelse efter insolvensbehandlingens indledning på grundlag af en tinglig rettighed eller ved modregning
- j) betingelserne for og virkningerne af insolvensbehandlingens afslutning, navnlig ved tvangsakkord
- k) hvilke rettigheder kreditorerne har efter insolvensbehandlingens afslutning
- l) hvem der skal betale omkostningerne og udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen
- m) **reglerne for, at retshandler, som er til skade for de samlede kreditorinteresser, er ugyldige i sig selv, kan omstødes eller kan anfægtes.**

Artikel [...] 8

Tredjemands tinglige rettigheder

1. Indledningen af insolvensbehandlingen berører ikke en kreditors eller en tredjemands tinglige ret til fysiske eller immaterielle formuegenstande, løsøre eller fast ejendom — såvel specifikke aktiver som en række uspecificerede aktiver under ét, der varierer fra tid til anden — som tilhører skyldneren, og som på tidspunktet for insolvensbehandlingens indledning befinder sig på en anden medlemsstats område.

2. Rettigheder efter stk. 1 er navnlig:
 - a) retten til at realisere aktivet eller lade det realisere og til at lade sig fyldestgøre af proventet eller udbyttet heraf, navnlig ved pant, herunder pant i fast ejendom
 - b) eneretten til at inddrive en fordring, navnlig en ret sikret ved pant i fordringen eller ved overdragelse til sikkerhed
 - c) retten til at forlange aktivet udleveret og/eller kræve erstatning af enhver, som besidder eller anvender det mod rettighedshaverens vilje
 - d) den tinglige ret til at oppebære afkastet af et aktiv.
3. Retten til at opnå en tinglig rettighed som nævnt i stk. 1, som er noteret i et offentligt register, og som kan gøres gældende over for tredjemand, betragtes som en tinglig rettighed.
4. Stk. 1 forhindrer ikke søgsmål om omstødelse, ugyldighed i forhold til kreditorerne eller ugyldighed i sig selv som omhandlet i artikel [...] 7, stk. 2, litra m).

Artikel [...] 9

Modregning

1. Indledningen af insolvensbehandlingen berører ikke en kreditors ret til at kræve sin fordring modregnet i skyldnerens fordring, når den lovgivning, der gælder for den insolvente skyldners fordring, tillader en sådan modregning.
2. Stk. 1 forhindrer ikke søgsmål om omstødelse, ugyldighed i forhold til kreditorerne eller ugyldighed i sig selv som omhandlet i artikel [...] 7, stk. 2, litra m).

Artikel [...] 10

Ejendomsforbehold

1. Indledningen af insolvensbehandling mod køberen af et aktiv berører ikke sælgerens rettigheder på grundlag af et ejendomsforbehold, når genstanden på tidspunktet for insolvensbehandlingens indledning befinder sig i en anden medlemsstat end den, hvor insolvensbehandlingen er indledt.
2. Indledningen af insolvensbehandling mod sælgeren af et aktiv efter levering af aktivet berettiger ikke til ophævelse eller annullering af salget og forhindrer ikke køberen i at erhverve ejendomsretten til det solgte aktiv, når dette på tidspunktet for insolvensbehandlingens indledning befinder sig i en anden medlemsstat end den, hvor insolvensbehandlingen er indledt.
3. Stk. 1 og 2 forhindrer ikke søgsmål om omstødelse, ugyldighed i forhold til kreditorerne eller ugyldighed i sig selv som omhandlet i artikel [...] 7, stk. 2, litra m).

Artikel [...] 11

Aftaler vedrørende fast ejendom

1. Insolvensbehandlingens virkninger for aftaler, som giver ret til at erhverve fast ejendom eller brugsret hertil, afgøres udelukkende efter lovgivningen i den medlemsstat, hvor den faste ejendom er beliggende.
2. **Den ret, der indledte hovedinsolvensbehandlingen, har kompetence til at godkende opsigelsen eller ændringen af de aftaler, der er omhandlet i denne artikel, hvis a) den medlemsstats lovgivning, der finder anvendelse på disse aftaler, kræver, at en sådan aftale kun kan opsiges eller ændres med godkendelse fra den ret, der har indledt insolvensbehandlingen, og b) der ikke er indledt insolvensbehandling i den pågældende medlemsstat.**

Artikel [...] 12

Betalingssystemer og finansielle markeder

1. Insolvensbehandlingens virkninger for rettigheder og forpligtelser for deltagere i et betalings- eller afregningssystem eller i et finansielt marked afgøres udelukkende efter den medlemsstats lovgivning, som gælder for det pågældende system eller marked, jf. dog artikel [...] 8.
2. Stk. 1 forhindrer ikke søgsmål om ugyldighed i sig selv, ugyldighed eller omstødelse af betalinger eller transaktioner i henhold til de bestemmelser, der gælder for det pågældende betalingssystem eller finansielle marked.

Artikel [...] 13

Arbejdsaftaler

1. Insolvensbehandlingens virkninger for arbejdsaftaler og arbejdsrelationer afgøres udelukkende efter den medlemsstats lovgivning, der gælder for arbejdsaftalen.
2. **Retterne i den medlemsstat, hvor sekundær insolvensbehandling kan blive indledt, bevarer kompetence til at godkende opsigelsen eller ændringen af de aftaler, der er omhandlet i denne artikel, selv om der ikke er indledt insolvensbehandling i den pågældende medlemsstat.**

Det samme gør sig gældende for en myndighed, der efter national lovgivning har kompetence til at godkende opsigelsen eller ændringen af de aftaler, der er omhandlet i denne artikel.

Artikel [...] 14

Insolvensbehandlingens virkninger for rettigheder, som kræves noteret i et offentligt register

Insolvensbehandlingens virkninger for skyldnerens rettigheder til fast ejendom, et skib eller et luftfartøj, som kræves noteret i et offentligt register, afgøres efter lovgivningen i den medlemsstat, hvor registret føres.

Artikel 15

Europæiske patenter med ensartet retsvirkning og EF-varemærker

I forbindelse med denne forordning kan et europæisk patent med ensartet retsvirkning, et EF-varemærke eller enhver anden ved EU-lovgivningen stiftet tilsvarende rettighed kun indgå i en insolvensbehandling som omhandlet i artikel 3, stk. 1.

Artikel [...] 16

Skadelige handlinger

Artikel [...] 7, stk. 2, litra m), finder ikke anvendelse, når den, der har nydt godt af en handling, som er til skade for alle kreditorerne, kan godtgøre:

- at nævnte handling er undergivet lovgivningen i en anden medlemsstat end den, hvor insolvensbehandlingens er indledt, og
- at denne lovgivning i det pågældende tilfælde ikke åbner nogen mulighed for at anfægte denne handling.

Artikel [...] 17

Beskyttelse af en erhvervende tredjemand

Hvis skyldneren ved en retshandel efter insolvensbehandlings indledning mod modydelse afhænder:

- fast ejendom, eller
- et skib eller et luftfartøj, som kræves noteret i et offentligt register, eller
- værdipapirer, hvis eksistens forudsætter notering i et register, der er reguleret ved lov,

afgøres retshandelens gyldighed efter lovgivningen i den medlemsstat, hvor registret føres, eller på hvis område den faste ejendom befinder sig.

Artikel [...] 18

**Insolvensbehandlings virkninger for verserende retssager
eller voldgiftssager**

Insolvensbehandlings virkninger for en verserende retssag eller verserende voldgiftssag om et aktiv eller en rettighed, der indgår i skyldnerens konkursbo, afgøres udelukkende efter lovgivningen i den medlemsstat, hvor retssagen verserer eller voldgiftssagen behandles.

KAPITEL II

ANERKENDELSE AF INSOLVENSBEHANDLINGENS VIRKNINGER

Artikel [...] 19

Princip

1. Enhver afgørelse om indledning af insolvensbehandling, der træffes af en ret i en medlemsstat, som har kompetence i henhold til artikel 3, anerkendes i alle de øvrige medlemsstater, så snart den får virkning i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen er indledt.

Dette gælder også, hvis skyldneren på grund af sin status ikke kan gøres til genstand for insolvensbehandling i andre medlemsstater.

2. Anerkendelsen af en insolvensbehandling, der er indledt i henhold til artikel 3, stk. 1, er ikke til hinder for, at en anden medlemsstats ret, som har kompetence i henhold til artikel 3, stk. 2, indleder en anden insolvensbehandling. Denne insolvensbehandling er en sekundær insolvensbehandling i henhold til kapitel III.

Artikel [...] 20

Anerkendelsens virkninger

1. En afgørelse om indledning af insolvensbehandling, der træffes af en kompetent ret i henhold til artikel 3, stk. 1, har umiddelbart de samme virkninger i enhver anden medlemsstat, som den har efter lovgivningen i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen er indledt, medmindre andet er fastsat i denne forordning, og så længe en kompetent ret i denne anden medlemsstat ikke indleder en insolvensbehandling i henhold til artikel 3, stk. 2.
2. Virkningerne af en insolvensbehandling, der er indledt af en kompetent ret i henhold til artikel 3, stk. 2, kan ikke anfægtes i andre medlemsstater. Begrænsninger i kreditorernes rettigheder, navnlig henstand eller gældseftergivelse i forbindelse med insolvensbehandlingen, kan med hensyn til formuegenstande, som befinder sig på en anden medlemsstats område, kun gøres gældende over for de kreditorer, der har givet deres samtykke dertil.

Insolvensbehandlerens [...] beføjelser

1. **Insolvensbehandleren, som er udpeget af en kompetent ret i henhold til artikel 3, stk. 1, kan på en anden medlemsstats område udøve alle de beføjelser, der er tillagt ham efter lovgivningen i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen er indledt, så længe der i denne anden medlemsstat hverken er indledt en anden insolvensbehandling eller er truffet afgørelse om anvendelse af sikrende retsmidler som følge af en begæring om indledning af insolvensbehandling. Han kan navnlig fjerne skyldnerens formuegenstande fra den medlemsstats område, hvor de befinder sig, jf. dog artikel [...] 8 og [...] 10.**
2. [...] **Insolvensbehandleren**, som er udpeget af en kompetent ret i henhold til artikel 3, stk. 2, kan i enhver anden medlemsstat indenretsligt og udenretsligt gøre gældende, at løsøregenstande er blevet overført fra den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen er indledt, til denne anden medlemsstats område efter indledningen af insolvensbehandlingen. Han kan ligeledes tage skridt til omstødelse, når det er i kreditorernes interesse.
3. Ved udøvelsen af sine beføjelser skal [...] **insolvensbehandleren** overholde lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område han har til hensigt at handle, navnlig hvad angår bestemmelserne om realisation af formuegenstande. **Disse beføjelser omfatter ikke anvendelse af tvangsmidler, medmindre retten i denne medlemsstat har truffet afgørelse herom, eller retten til at bilægge tvister.**

Artikel [...] 22

Bevis for [...] insolvensbehandlerens udpegelse

[...] **Insolvensbehandlerens** udpegelse godtgøres ved en bekræftet kopi af den afgørelse, hvorved han er udpeget, eller ved enhver anden attest udstedt af den kompetente ret.

Der kan kræves en oversættelse til det officielle sprog eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, på hvis område han har til hensigt at handle. Der kræves ingen legalisering eller anden lignende formalitet.

Artikel [...] 23

Tilbagelevering og fradrag

1. En kreditor, som efter indledning af en insolvensbehandling i henhold til artikel 3, stk. 1, uanset på hvilken måde, men navnlig ved tvangsfuldbyrdelse, opnår hel eller delvis fyldestgørelse for sin fordring i skyldnerens formue, som befinder sig på en anden medlemsstats område, skal levere det, han har opnået, tilbage til [...] **insolvensbehandleren**, jf. dog **artikel [...] 8 og [...] 10**.
2. Med henblik på at sikre lige behandling af kreditorerne deltager en kreditor, som i forbindelse med en insolvensbehandling har opnået en dividende af sin fordring, først i udlodningen i forbindelse med en anden insolvensbehandling, når kreditorer med samme plads i konkursordenen eller i samme kategori har opnået en tilsvarende dividende i denne anden insolvensbehandling.

Artikel 24

Oprettelse af insolvensregistre

- 1. Medlemsstaterne opretter og vedligeholder på deres område et eller flere registre, hvori oplysninger om insolvensbehandling offentliggøres ("insolvensregistre"). Disse oplysninger offentliggøres hurtigst muligt efter indledning af en sådan bobehandling.**
- 2. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, gøres offentligt tilgængelige, jf. dog betingelserne i artikel 27, og omfatter følgende ("påbudte oplysninger"):**
 - a) datoen for indledning af insolvensbehandling**
 - b) den ret, der har indledt insolvensbehandling, med angivelse af eventuelt sagsnummer**
 - c) den af de i bilag A omhandlede insolvensbehandlinger, der er indledt, og eventuelt enhver relevant underkategori af en sådan insolvensbehandling, der er indledt i henhold til national lovgivning**
 - d) om kompetencen til at indlede bobehandling er baseret på artikel 3, stk. 1, artikel 3, stk. 2, eller artikel 3, stk. 4**
 - e) hvis skyldneren er en virksomhed eller en juridisk person, navn, registreringsnummer, vedtægtsmæssigt hjemsted eller, hvis forskelligt herfra, postadresse**
 - f) hvis skyldneren er en enkeltperson, hvad enten vedkommende er selvstændig erhvervsdrivende eller ej, dennes navn, eventuelle registreringsnummer og postadresse eller, hvis adressen er hemmelig, dennes fødested og fødselsdato**
 - g) navn og postadresse eller e-mailadresse på den insolvensbehandler, der eventuelt er udpeget til insolvensbehandlingen**

- h) eventuel frist for anmeldelse af fordringer eller en henvisning til kriterierne for beregning af denne frist**
- i) eventuel dato for hovedinsolvensbehandlings afslutning**
- j) den ret, hvortil og eventuelt den tidsfrist, inden for hvilken en anfægtelse af afgørelsen om at indlede en insolvensbehandling skal anmeldes i henhold til artikel 5, eller en henvisning til kriterierne for beregning af denne frist.**

- 3. Stk. 2 forhindrer ikke medlemsstaterne i at medtage dokumenter eller supplerende oplysninger i deres nationale insolvensregistre, herunder insolvensrelateret rettighedsfrakendelse for virksomhedsledere.**
- 4. Medlemsstaterne er ikke forpligtede til at medtage de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, om enkeltpersoner, der ikke er selvstændige erhvervsdrivende, i insolvensregistrene, eller til at gøre sådanne oplysninger offentligt tilgængelige gennem systemet for sammenkobling af disse registre, forudsat at kendte udenlandske kreditorer underrettes i henhold til artikel 54 om de elementer, der er nævnt i stk. 2, litra j).**

Hvis en medlemsstat benytter sig af den i stk. 4, første afsnit, omhandlede mulighed, berører insolvensbehandlingen ikke fordringer fra de udenlandske kreditorer, der ikke har modtaget de i første afsnit omhandlede oplysninger.

- 5. Offentliggørelse af oplysninger i registrene i henhold til denne forordning har ikke andre retsvirkninger end dem, der er fastlagt i den nationale lovgivning og i artikel 55, stk. 6.**

Artikel 25

Sammenkobling af insolvensregistre

- 1. Kommissionen indfører ved en gennemførelsesretsakt et decentraliseret system for sammenkobling af insolvensregistre. Dette system skal bestå af insolvensregistrene og den europæiske e-justiceportal, der skal fungere som central elektronisk portal for offentlighedens adgang til oplysningerne i systemet. Systemet skal åbne mulighed for søgning på alle EU-institutionernes officielle sprog af de påbudte oplysninger og andre dokumenter eller oplysninger, der findes i insolvensregistrene, og som medlemsstaterne vælger at gøre tilgængelige gennem den europæiske e-justiceportal.**
- 2. Kommissionen fastlægger senest den ... [48 måneder efter forordningens ikrafttræden] ved en gennemførelsesretsakt vedtaget efter proceduren i artikel 87:**
 - a) de tekniske specifikationer for den elektroniske kommunikation og informationsudveksling på basis af den fastlagte grænsefladespecifikation for systemet til sammenkobling af insolvensregistre**
 - b) de tekniske foranstaltninger, der sikrer mindstestandarderne for IT-sikkerhed for kommunikation og formidling af oplysninger inden for systemet til sammenkobling af insolvensregistre**
 - c) mindstekriterier for søgetjenesten på den europæiske e-justiceportal til søgning af de i artikel 24 omhandlede oplysninger**
 - d) mindstekriterier for præsentationen af søgeresultater for de i artikel 24 omhandlede oplysninger**
 - e) de nærmere regler og tekniske betingelser for adgang til de tjenester, som sammenkoblingssystemet tilbyder, og**
 - f) et glossar med en kort forklaring af de nationale insolvensbehandlinger, der er opført i bilag A.**

Artikel 26

Omkostninger til oprettelse og sammenkobling af insolvensregistre

- 1. Oprettelse, vedligeholdelse og videreudvikling af systemet til sammenkobling af insolvensregistre finansieres over Unionens almindelige budget.**
- 2. Hver medlemsstat bærer omkostningerne til oprettelse og tilpasning af sine nationale insolvensregistre for at gøre dem interoperable med den europæiske e-justiceportal såvel som omkostningerne til forvaltning, drift og vedligeholdelse af disse registre. Dette berører ikke muligheden for at søge om tilskud til støtte af sådanne aktiviteter fra Den Europæiske Unions finansielle programmer.**

Artikel 27

Betingelser for adgang til oplysninger gennem sammenkoblingssystemet

- 1. Medlemsstaterne sikrer, at der er gratis adgang til de påbudte oplysninger, der er omhandlet i artikel 24, stk. 2, litra a)-j), gennem systemet af sammenkoblede insolvensregistre.**
- 2. Denne forordning forhindrer ikke medlemsstaterne i at opkræve et rimeligt gebyr for adgang til de dokumenter eller supplerende oplysninger, der er omhandlet i artikel 24, stk. 3, gennem systemet af sammenkoblede insolvensregistre.**
- 3. Medlemsstaterne kan gøre adgang til påbudte oplysninger vedrørende enkeltpersoner, der ikke er selvstændige erhvervsdrivende, og vedrørende enkeltpersoner, der er selvstændige erhvervsdrivende, når insolvensbehandlingen ikke har tilknytning til dette selvstændige erhverv, betinget af supplerende søgekriterier vedrørende skyldneren ud over de mindstekriterier, der er omhandlet i artikel 25, stk. 2, litra c).**

4. Medlemsstaterne kan kræve, at adgang til de oplysninger, der er omhandlet i stk. 3, gøres afhængig af, at der fremsendes en anmodning til den kompetente myndighed. Medlemsstaterne kan gøre adgang afhængig af, at det verificeres, at der foreligger en legitim interesse i at få adgang til disse oplysninger. Den person, der anmoder herom, skal være i stand til at indsende anmodningen om oplysninger elektronisk ved hjælp af en standardformular via e-justiceportalen. Hvis der kræves en legitim interesse, skal den person, der anmoder om oplysninger, have adgang til at begrunde sin anmodning med elektroniske kopier af relevante dokumenter. Den person, der anmoder om oplysninger, skal have svar fra de kompetente myndigheder inden for tre arbejdsdage.

Den person, der anmoder om oplysninger, er ikke forpligtet til at sørge for oversættelse af de dokumenter, der berettiger hans anmodning, eller til at afholde eventuelle udgifter til oversættelse, som den kompetente myndighed måtte have."

Artikel [...] 28

Bekendtgørelse i andre medlemsstater

1. Insolvensbehandleren eller en skyldner, der har bevaret sin rådighed, skal kræve afgørelsen om indledning af insolvensbehandling og i givet fald afgørelsen om insolvensbehandlerens udpegelse bekendtgjort i enhver anden medlemsstat, hvor skyldner har et forretningssted, efter den pågældende medlemsstats regler om bekendtgørelse. Bekendtgørelsen skal desuden, når det er relevant, indeholde nærmere oplysning om, hvem der er udpeget til insolvensbehandler, og om der foreligger kompetence i henhold til artikel 3, stk. 1 eller 2.
2. Insolvensbehandleren eller en skyldner, der har bevaret sin rådighed, kan kræve de i stk. 1 omhandlede oplysninger bekendtgjort i enhver anden medlemsstat, hvor insolvensbehandleren eller den skyldner, der har bevaret sin rådighed, skønner det nødvendigt, efter den pågældende medlemsstats regler om bekendtgørelse.

Artikel [...] 29

Notering i en anden medlemsstats offentlige registre

- 1. Hvis lovgivningen i en medlemsstat, hvor skyldner har et forretningssted, som er registreret i et offentligt register i den pågældende medlemsstat, eller hvor skyldner har fast ejendom, kræver, at oplysninger om indledning af insolvensbehandling, jf. artikel 28, offentliggøres i tingbogen, selskabsregistret eller et andet offentligt register, skal insolvensbehandleren eller en skyldner, der har bevaret sin rådighed, træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre en sådan registrering.**
- 2. Insolvensbehandleren eller en skyldner, der har bevaret sin rådighed kan anmode om en sådan registrering i enhver anden medlemsstat, forudsat at registrering tillades i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor registret føres.**

Artikel [...] 30

Omkostninger

Omkostningerne i forbindelse med bekendtgørelse og notering i henhold til artikel [...] 28 og [...] 29 betragtes som omkostninger og udgifter i forbindelse med insolvensbehandlingen.

Artikel [...] 31

Opfyldelse af en forpligtelse over for skyldneren

1. En person, som i en medlemsstat opfylder en forpligtelse over for skyldneren i en insolvensbehandling, der er indledt i en anden medlemsstat, selv om han skulle have gjort det over for [...] **insolvensbehandleren** for denne bobehandling, frigøres, hvis han ikke havde kendskab til, at insolvensbehandlingen var indledt.
2. En person, som har opfyldt en sådan forpligtelse inden bekendtgørelsen i henhold til artikel [...] **28**, formodes ikke at have haft kendskab til, at insolvensbehandlingen var indledt, medmindre andet godtgøres;

Artikel [...] 32

Anerkendelse af andre retsafgørelser og deres eksigibilitet

1. **Retsafgørelser, som træffes af den ret, hvis afgørelse om indledning af insolvensbehandling anerkendes i overensstemmelse med artikel [...] 19, og som vedrører gennemførelsen og afslutningen af insolvensbehandlingen, samt en af denne ret stadfæstet tvangsakkord anerkendes umiddelbart. Sådanne afgørelser fuldbyrdes efter artikel 39-57, bortset fra artikel 45 og 46 i forordning (EU) nr. 1215/2012.**

Første afsnit gælder tilsvarende for retsafgørelser, der følger direkte af insolvensbehandlingen, og som træffes i snæver forbindelse hermed, også når de er truffet af en anden ret.

Første afsnit gælder tilsvarende for retsafgørelser om sikrende retsmidler, som er truffet efter begæringen om indledning af insolvensbehandling eller i forbindelse hermed.

- 2. Den i stk. 1 omhandlede forordning gælder for anerkendelsen og fuldbyrdelsen af andre end de i stk. 1 omhandlede retsafgørelser, for så vidt den finder anvendelse herpå.**

Artikel [...] 33

Ordre public

En medlemsstat kan nægte at anerkende en insolvensbehandling, der er indledt i en anden medlemsstat, eller at fuldbyrde en afgørelse, der er truffet som led i en sådan insolvensbehandling, hvis anerkendelsen eller fuldbyrdelsen vil få virkninger, som klart strider mod grundlæggende retsprincipper i denne medlemsstat, herunder navnlig de forfatningssikrede individuelle rettigheder og friheder.

KAPITEL III

SEKUNDÆRE INSOLVENSBEHANDLINGER

Artikel [...] 34

Indledning af insolvensbehandlinger

Er der ved en ret i en medlemsstat indledt hovedinsolvensbehandling, som anerkendes i en anden medlemsstat, kan en ret i en anden medlemsstat, der har kompetence efter artikel 3, stk. 2, indlede sekundær insolvensbehandling efter bestemmelserne i dette kapitel. Hvis hovedinsolvensbehandlingen krævede, at skyldneren er insolvent, undersøges skyldneres insolvens ikke på ny i den medlemsstat, hvor der kan indledes sekundær insolvensbehandling. Sekundær insolvensbehandling har kun virkning for den del af skyldnerens aktiver, som befinder sig i den medlemsstat, hvor den sekundære insolvensbehandling er indledt.

Den lovgivning, der finder anvendelse

Medmindre andet er bestemt i denne forordning, er det lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den sekundære insolvensbehandling er indledt, der finder anvendelse på den sekundære insolvensbehandling.

Artikel 36

Ret til at give tilsagn med henblik på at undgå sekundær insolvensbehandling

- 1. For at undgå, at der indledes sekundær insolvensbehandling, kan insolvensbehandleren for hovedsagen give ensidigt tilsagn ("tilsagnet") vedrørende de aktiver, der befinder sig i den medlemsstat, hvor den sekundære insolvensbehandling kan indledes, om, at han i forbindelse med udlodning af disse aktiver eller provenuet fra realisationen af disse aktiver vil overholde de fyldestgørelsesrettigheder og den forrang i henhold til national lovgivning, som kreditorerne ville have, hvis der blev indledt sekundær insolvensbehandling i denne medlemsstat. Tilsagnet skal præcisere de faktiske forhold, som det er baseret på, særlig med hensyn til værdien af de aktiver, der befinder sig i den pågældende medlemsstat, og de muligheder, som står til rådighed med henblik på at realisere disse aktiver.**
- 2. Hvis der er givet tilsagn i overensstemmelse med denne artikel, er den lovgivning, der finder anvendelse på udlodning af provenuet fra realisationen af aktiver som omhandlet i stk. 1, konkursordenen og kreditorernes rettigheder med hensyn til de aktiver, der er omhandlet i stk. 1, lovgivningen i den medlemsstat, hvor sekundær insolvensbehandling kunne have været indledt. Det relevante tidspunkt for fastsættelse af de i stk. 1 omhandlede aktiver er det tidspunkt, hvor tilsagnet gives.**

3. Tilsagnet skal gives på det officielle sprog eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor sekundær insolvensbehandling kunne have været indledt, eller, hvis der er flere officielle sprog i denne medlemsstat, på det officielle sprog eller et af de officielle sprog på det sted, hvor sekundær insolvensbehandling kunne have været indledt.
4. Tilsagnet skal udfærdiges skriftligt. Det er underlagt andre eventuelle formkrav og godkendelseskrav med hensyn til udlodning, der måtte gælde i den medlemsstat, hvor hovedinsolvensbehandlingen er indledt.
5. Tilsagnet skal godkendes af kendte lokale kreditorer. De regler om kvalificeret flertal og afstemning, der gælder for vedtagelse af rekonstruktionsplaner efter lovgivningen i den medlemsstat, hvor sekundær insolvensbehandling kunne have været indledt, finder også anvendelse på godkendelse af tilsagnet. Hvis den nationale lovgivning giver hjemmel hertil, bør kreditorerne kunne afgive deres stemme ved brug af fjernkommunikationsteknik. Insolvensbehandleren underretter de kendte lokale kreditorer om tilsagnet, reglerne og de nærmere bestemmelser for godkendelsen heraf samt om godkendelsen eller afvisningen af tilsagnet.
6. Det efter denne artikel afgivne og godkendte tilsagn er bindende for boet. Hvis der er indledt sekundær insolvensbehandling i henhold til artikel 37 og 38, overfører insolvensbehandleren for hovedsagen alle aktiver, som han har fjernet fra denne medlemsstats område, efter at tilsagnet er givet, eller, hvis disse aktiver allerede er realiseret, provenuet heraf, til insolvensbehandleren for den sekundære sag.

7. Hvis insolvensbehandleren har givet et tilsagn, skal han inden udlodning af aktiver og provenu som omhandlet i stk. 1 orientere de lokale kreditorer om påtænkte udlodninger. Hvis oplysningerne ikke stemmer overens med vilkårene for tilsagnet eller gældende lovgivning, kan enhver lokal kreditor anfægte en sådan udlodning ved retterne i den medlemsstat, hvor hovedinsolvensbehandling er blevet indledt, med henblik på at opnå en udlodning, der er i overensstemmelse med vilkårene for tilsagnet og den gældende lovgivning. I så fald finder der ikke udlodning sted, før retten har truffet afgørelse om anfægtelsen.
8. Lokale kreditorer har adgang til domstolsprøvelse i den medlemsstat, hvor hovedinsolvensbehandling er blevet indledt, med henblik på at kræve, at insolvensbehandleren for hovedsagen træffer alle nødvendige foranstaltninger, der er til rådighed i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor hovedinsolvensbehandling er indledt, for at sikre, at vilkårene for tilsagnet overholdes.
9. Lokale kreditorer har desuden adgang til domstolsprøvelse i den medlemsstat, hvor sekundær insolvensbehandling ville være blevet indledt, med henblik på at kræve, at retten træffer afgørelse om anvendelse af foreløbige eller sikrende retsmidler for at sikre, at insolvensbehandleren overholder vilkårene for tilsagnet.
10. Insolvensbehandleren er ansvarlig for skade, som lokale kreditorer har lidt, som følge af insolvensbehandlerens manglende overholdelse af de forpligtelser og krav, der følger af denne artikel.
11. Med henblik på denne artikel anses en myndighed, der er etableret i den medlemsstat, hvor sekundær insolvensbehandling kunne have været indledt, og som i henhold til direktiv 2008/94/EF er forpligtet til at sikre arbejdstagerne betaling af tilgodehavender, der hidrører fra arbejdsaftaler eller ansættelsesforhold, for at være en "lokal kreditor", hvis den nationale lovgivning giver hjemmel hertil.

Artikel [...] 37

Ret til at indgive begæring om insolvensbehandling

- 1. Begæring om sekundær insolvensbehandling kan indgives af**
 - a) insolvensbehandleren for hovedsagen**
 - b) enhver anden person eller myndighed, som har ret til at indgive begæringen om insolvensbehandling efter lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område begæringen om sekundær insolvensbehandling ønskes indgivet.**
- 2. Hvis et tilsagn er blevet bindende i henhold til artikel 36, skal begæringen om sekundær insolvensbehandling indgives inden for 30 dage efter modtagelsen af meddelelsen om godkendelse af tilsagnet.**

Artikel 38

Afgørelse om indledning af sekundær insolvensbehandling

- 1. Den ret, der har modtaget en begæring om indledning af sekundær insolvensbehandling, underretter omgående hovedsagens insolvensbehandler eller skyldner, der har bevaret sin rådighed, herom og giver ham mulighed for at fremsætte sine bemærkninger til begæringen.**
- 2. Hvis insolvensbehandleren for hovedsagen har givet et tilsagn i henhold til artikel 36 indleder den i stk. 1 omhandlede ret på anmodning af insolvensbehandleren ikke sekundær insolvensbehandling, hvis den finder det godtgjort, at tilsagnet i tilstrækkelig grad beskytter de lokale kreditorers almindelige interesser.**

3. Hvis der er bevilget en midlertidig udsættelse af individuelle fuldbyrdelsesprocedurer for at åbne mulighed for forhandlinger mellem skyldneren og dennes kreditorer, kan retten på anmodning af insolvensbehandleren eller skyldneren, der har bevaret sin rådighed, udsætte indledningen af sekundær insolvensbehandling i en periode på højst tre måneder, forudsat at der er truffet egnede foranstaltninger til at beskytte de lokale kreditorers interesser.

Den i stk. 1 omhandlede ret kan træffe afgørelse om sikrende retsmidler for at beskytte de lokale kreditorers interesser ved at kræve, at insolvensbehandleren eller skyldneren, der har bevaret sin rådighed, ikke fjerner eller afhænder aktiver i den medlemsstat, hvor hans forretningssted befinder sig, medmindre det sker i forbindelse med den normale drift af virksomheden. Retten kan også træffe andre foranstaltninger for at beskytte lokale kreditorers interesser under en udsættelse, medmindre dette er uforeneligt med de nationale civile retsplejeregler.

Udsættelsen af indledningen af sekundær insolvensbehandling tilbagekaldes af retten af egen drift eller på anmodning af en hvilken som helst kreditor, hvis der under udsættelsen er blevet indgået en aftale under de i første afsnit nævnte forhandlinger.

Udsættelsen kan tilbagekaldes af retten af egen drift eller på anmodning af en hvilken som helst kreditor, hvis den fortsatte udsættelse er til skade for kreditors rettigheder, navnlig hvis forhandlingerne er blevet forstyrret, eller det er blevet klart, at de ikke kan forventes at blive afsluttet, eller hvis insolvensbehandleren eller skyldneren, der har bevaret sin rådighed, har overtrådt forbuddet mod at afhænde sine aktiver eller fjerne dem fra den medlemsstats område, hvor forretningsstedet befinder sig.

4. På anmodning af insolvensbehandleren for hovedsagen kan den i stk. 1 omhandlede ret indlede en anden af de i bilag A omhandlede insolvensbehandlinger end den, der oprindelig blev fremsat begæring om, forudsat at betingelserne for at indlede denne anden bobehandling i henhold til national lovgivning er opfyldt, og at denne bobehandling er den mest hensigtsmæssige under hensyntagen til de lokale kreditorers interesser og til sammenhængen mellem hovedinsolvensbehandlingen og den sekundære insolvensbehandling. Artikel 34, andet punktum, finder anvendelse.

Artikel 39

Domstolsprøvelse af afgørelsen om at indlede hovedinsolvensbehandling

Insolvensbehandleren for hovedsagen kan anfægte afgørelsen om at indlede sekundær insolvensbehandling ved retterne i den medlemsstat, hvor der er indledt sekundær insolvensbehandling, med den begrundelse, at retten ikke har overholdt betingelserne og kravene i artikel 38.

Artikel [...] 40

Forudbetaling til dækning af omkostninger

Hvis lovgivningen i den medlemsstat, hvor der er begæret sekundær insolvensbehandling, kræver, at massen er tilstrækkelig til helt eller delvis at dække omkostningerne i forbindelse med insolvensbehandlingen, kan den ret, der har modtaget begæringen, af rekvirenten kræve forudbetaling til dækning af omkostningerne eller passende sikkerhedsstillelse.

Artikel 41

Samarbejde og kommunikation mellem insolvensbehandlere

- 1. Insolvensbehandleren for hovedsagen og insolvensbehandleren eller -behandlerne for sekundære bobehandlinger vedrørende samme skyldner samarbejder med hinanden, i det omfang det ikke er uforeneligt med de regler, der gælder for de respektive bobehandlinger. Dette samarbejde kan tage en hvilken som helst form, herunder indgåelse af aftaler eller protokoller.**
- 2. Ved gennemførelsen af det i stk. 1 omhandlede samarbejde skal insolvensbehandlerne:**
 - a) så hurtigt som muligt give hinanden enhver oplysning, der kan være relevant for de andre bobehandlinger, især om udviklingen i anmeldelsen eller prøvelsen af fordringer og ethvert skridt til redning eller rekonstruktion af skyldner eller afslutning af bobehandlingen, forudsat at der er truffet egnede foranstaltninger til beskyttelse af fortrolige oplysninger**
 - b) undersøge mulighederne for rekonstruktion af skyldner, og såfremt der er mulighed herfor, koordinere udarbejdelsen og gennemførelsen af en rekonstruktionsplan**
 - c) koordinere forvaltningen af realiseringen eller anvendelsen af skyldnerens aktiver samt dennes forretninger; insolvensbehandleren for en sekundær bobehandling skal tidligt give insolvensbehandleren for hovedsagen lejlighed til at fremsætte forslag vedrørende realisation eller anvendelse af aktiverne i den sekundære bobehandling.**
- 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på situationer, hvor skyldneren i hovedinsolvensbehandlingen eller i den sekundære insolvensbehandling eller i en af de territoriale insolvensbehandlinger, der vedrører samme skyldner og er indledt på samme tidspunkt, bevarer rådigheden over sine aktiver.**

Artikel 42

Samarbejde og kommunikation mellem retter

- 1. For at lette koordineringen mellem hovedinsolvensbehandlingen og territoriale eller sekundære insolvensbehandlinger vedrørende samme skyldner samarbejder en ret, hvortil der er indgivet begæring om indledning af insolvensbehandling, eller som har indledt insolvensbehandling, med enhver anden ret, hvortil der er indgivet begæring om insolvensbehandling, eller som har indledt insolvensbehandling, i det omfang det ikke er uforeneligt med de regler, der gælder for de enkelte bobehandlinger. Retterne kan med henblik herpå udpege en uafhængig person eller et uafhængigt organ, der handler efter rettens anvisninger, forudsat at dette ikke er uforeneligt med de regler, der finder anvendelse på dem.**
- 2. Ved gennemførelsen af det i stk. 1 omhandlede samarbejde kan retterne eller en udpeget person eller et udpeget organ, der handler på deres vegne, jf. stk. 1, kommunikere direkte med hinanden eller direkte anmode om oplysninger eller bistand fra hinanden, forudsat at parternes processuelle rettigheder og oplysningernes fortrolige karakter respekteres.**
- 3. Det i stk. 1 omhandlede samarbejde kan foregå på enhver måde, som retten finder egnet. Det kan navnlig vedrøre**
 - a) koordinering ved udnævnelsen af insolvensbehandlerne**
 - b) fremsendelse af oplysninger på enhver måde, som retten finder hensigtsmæssig**
 - c) koordinering af forvaltningen af og tilsynet med skyldnerens aktiver og forretninger**
 - d) koordinering af afholdelsen af retsmøder**
 - e) koordinering ved godkendelsen af protokoller, hvor det er nødvendigt.**

Artikel 43

Samarbejde og kommunikation mellem insolvensbehandlere og retter

- 1. For at lette koordineringen mellem hovedinsolvensbehandlingen og territoriale og sekundære insolvensbehandlinger vedrørende samme skyldner**
 - a) samarbejder og kommunikerer en insolvensbehandler for hovedsagen med enhver ret, hvortil der er indgivet begæring om indledning af sekundær insolvensbehandling, eller som har indledt en sådan behandling**
 - b) samarbejder og kommunikerer en insolvensbehandler for en territorial eller sekundær insolvensbehandling med den ret, hvortil der er indgivet begæring om indledning af hovedinsolvensbehandling, eller som har indledt en sådan behandling, og**
 - c) samarbejder og kommunikerer en insolvensbehandler for en territorial eller sekundær insolvensbehandling med den ret, hvortil der er indgivet begæring om indledning af en anden territorial eller sekundær insolvensbehandling, eller som har indledt en sådan behandling,**

i hvert tilfælde, i det omfang dette samarbejde og denne kommunikation ikke er uforenelig(t) med de regler, der gælder for hver af bobehandlingerne, og ikke medfører nogen interessekonflikt.
- 2. Det i stk. 1 omhandlede samarbejde kan foregå på enhver egnet måde som f.eks. de måder, der er omhandlet i artikel 42, stk. 3.**

Artikel 44

Udgifter til samarbejde og kommunikation

Artikel 42 og 43 må ikke medføre, at retter pålægger hinanden udgifter for samarbejde og kommunikation.

Artikel [...] 45

Udøvelse af kreditorernes rettigheder

1. Enhver kreditor kan anmelde sine fordringer i hovedinsolvensbehandlingen og i alle sekundære insolvensbehandlinger.
2. **[...] Insolvensbehandleren** for hovedsagen og en sekundær insolvensbehandling anmelder i andre insolvensbehandlinger fordringer, der allerede er anmeldt i den insolvensbehandling, som de er udpeget for, hvis dette tjener kreditorerne i sidstnævnte insolvensbehandling, idet kreditorerne dog, såfremt den lov, der finder anvendelse, giver hjemmel hertil, har ret til at modsætte sig dette eller til at trække deres fordringer tilbage.
3. **[...] Insolvensbehandleren** for hovedsagen eller en sekundær insolvensbehandling har ret til at deltage i en anden insolvensbehandling på samme måde som en kreditor, navnlig ved at deltage i skiftesamlinger.

Udsættelse af realisationen af aktiver

1. Den ret, der har indledt den sekundære insolvensbehandling, udsætter helt eller delvis [...] **realisationen af aktiver** på anmodning af [...] **insolvensbehandleren** for hovedsagen, dog således at retten kan kræve, at [...] **insolvensbehandleren** for hovedsagen i så fald træffer alle passende foranstaltninger for at sikre kreditorernes interesser i den sekundære insolvensbehandling og enkelte kreditorgruppers interesser. Anmodningen fra [...] **insolvensbehandleren** kan i øvrigt kun afvises, hvis den helt klart er uden interesse for kreditorerne i hovedinsolvensbehandlingen. Udsættelsen af [...] **realisationen af aktiver** kan kræves for højst tre måneder. Den kan forlænges for tidsrum af samme længde.
2. Den i stk. 1 omhandlede ret ophæver udsættelsen af [...] **realisationen af aktiver**:
 - på anmodning af [...] **insolvensbehandleren** for hovedsagen
 - på eget initiativ, på anmodning af en kreditor eller på anmodning af [...] **insolvensbehandleren** for den sekundære insolvensbehandling, hvis denne foranstaltning ikke længere forekommer berettiget, navnlig henset til den interesse, kreditorerne i hovedinsolvensbehandlingen eller i den sekundære insolvensbehandling har heri.

Artikel [...] 47

Insolvensbehandlerens beføjelse til at foreslå rekonstruktionsplaner

- 1. Hvis lovgivningen i den medlemsstat, hvor der er indledt sekundær insolvensbehandling, åbner mulighed for at afslutte insolvensbehandlingen uden likvidation ved hjælp af en rekonstruktionsplan, en tvangsakkord eller en tilsvarende foranstaltning, har insolvensbehandleren for hovedsagen beføjelse til selv at foreslå en sådan foranstaltning efter proceduren i denne medlemsstat.**
- 2. Begrænsninger i kreditorernes rettigheder, såsom henstand eller gældseftergivelse i forbindelse med en foranstaltning som omhandlet i stk. 1, der foreslås i forbindelse med en sekundær insolvensbehandling, kan kun få virkning over for den del af skyldnerens aktiver, som ikke er omfattet af denne insolvensbehandling, hvis alle berørte kreditorer giver deres samtykke.**

Artikel 48

Virkninger af afslutning af insolvensbehandling

- 1. Insolvensbehandlingens afslutning er ikke til hinder for, at en anden endnu uafsluttet insolvensbehandling af samme skyldner fortsættes, jf. dog artikel 49.**
- 2. Hvis insolvensbehandling af en juridisk person eller en virksomhed i den medlemsstat, hvor denne juridiske person eller virksomhed har sit vedtægtsmæssige hjemsted, ville føre til opløsning af den juridiske person eller virksomheden, ophører denne juridiske person eller virksomhed ikke med at eksistere, før alle andre insolvensbehandlinger vedrørende samme skyldner er afsluttet, eller insolvensbehandleren eller -behandlerne i sådanne sager har givet sit/deres samtykke til opløsningen.**

Artikel [...] 49

Overskud fra den sekundære insolvensbehandling

Hvis det ved [...] **realisationen** af aktiver i den sekundære insolvensbehandling er muligt at betale samtlige fordringer, som er anerkendt under denne insolvensbehandling, skal den [...] **insolvensbehandler**, der er udpeget for denne bobehandling, omgående overføre overskydende aktiver til [...] **insolvensbehandleren** for hovedsagen.

Artikel [...] 50

Efterfølgende indledning af hovedinsolvensbehandlingen

Indledes der insolvensbehandling i henhold til artikel 3, stk. 1, efter at en anden insolvensbehandling i en anden medlemsstat er indledt i henhold til artikel 3, stk. 2, finder artikel [...] **41, 45-47 og 49** anvendelse på den først indledte insolvensbehandling, i det omfang gennemførelsen af denne insolvensbehandling tillader det.

Artikel [...] 51

Ændring af sekundær insolvensbehandling

1. På anmodning fra insolvensbehandleren for hovedsagen kan retten i den medlemsstat, hvor den sekundære insolvensbehandling er indledt, ændre den sekundære insolvensbehandling til en anden af de i bilag A omhandlede insolvensbehandlinger forudsat at betingelserne for at indlede denne anden bobehandling i henhold til national lovgivning er opfyldt, og denne anden bobehandling er den mest hensigtsmæssige under hensyn til de lokale kreditorers interesser og til sammenhængen mellem hovedinsolvensbehandlingen og den sekundære insolvensbehandling.
2. Retten kan, når den behandler anmodningen, indhente oplysninger fra insolvensbehandlere, der er involveret i begge bobehandlinger.

Artikel [...] 52

Sikrende retsmidler

Når retten i en medlemsstat, som har kompetence i henhold til artikel 3, stk. 1, udpeger en midlertidig kurator for at sikre skyldnerens aktiver, kan denne midlertidige kurator anmode om, at der træffes alle foranstaltninger til bevarelse eller sikring af den del af skyldnerens aktiver, som befinder sig i en anden medlemsstat, i overensstemmelse med denne anden medlemsstats lovgivning, i tidsrummet mellem indgivelsen af begæringen om insolvensbehandling og afgørelsen om indledning af insolvensbehandling.

KAPITEL IV

UNDERRETNING AF KREDITORER OG ANMELDELSE AF FORDRINGER

Artikel [...] 53

Ret til at anmelde fordringer

Kreditorer, som har deres sædvanlige opholdssted, deres bopæl eller deres vedtægtsmæssige hjemsted i en anden medlemsstat end den, hvor insolvensbehandlingen er indledt, herunder medlemsstaternes skattemyndigheder og socialsikringsorganer ("udenlandske kreditorer"), kan anmelde deres fordringer i forbindelse med insolvensbehandlingen ved brug af ethvert kommunikationsmiddel, som tillades anvendt ifølge lovgivningen i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen er indledt. Der er ikke pligt til at lade sig bistå af en advokat alene for at anmelde fordringer.

Pligt til at underrette kreditorerne

1. Så snart der indledes insolvensbehandling i en medlemsstat, underretter retten i denne medlemsstat eller den af retten udpegede [...] **insolvensbehandler** straks alle kendte kreditorer, som har deres sædvanlige opholdssted, deres bopæl eller deres vedtægtsmæssige hjemsted i de øvrige medlemsstater.
2. Denne underretning, som foretages ved fremsendelse af en meddelelse til hver enkelt kreditor, skal bl.a. indeholde oplysninger om de frister, der skal overholdes, sanktionerne i tilknytning til disse frister, det organ eller den myndighed, der har beføjelse til at modtage anmeldelse af fordringer, og de øvrige foranstaltninger. Det skal ligeledes fremgå af denne meddelelse, om kreditorer med privilegerede krav eller tinglig sikkerhed behøver at anmelde deres fordring. **Meddelelsen skal også indeholde en kopi af den standardformular til anmeldelse af fordringer, der er omhandlet i artikel 55, eller oplysninger om, hvor formularen findes.**
3. **De i denne artikel omhandlede oplysninger gives på den standardformular, der indføres i henhold til artikel 88. Formularen offentliggøres på den europæiske e-justiceportal og bærer titlen "Meddelelse om indledning af insolvensbehandling" på alle EU-institutioners officielle sprog. Den fremsendes på det officielle sprog i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen er indledt, eller, hvis der er flere officielle sprog i denne medlemsstat, på det officielle sprog eller et af de officielle sprog på det sted, hvor insolvensbehandlingen er indledt, eller på et andet sprog, som denne stat har accepteret i overensstemmelse med artikel 55, stk. 5, hvis dette sprog antages at være lettere forståeligt for de udenlandske kreditorer.**
4. **I forbindelse med insolvensbehandling af enkeltpersoner, der ikke er erhvervsdrivende, er det ikke obligatorisk at benytte den standardformular, der er omhandlet i denne artikel, forudsat at kreditorer ikke er forpligtet til at anmelde deres fordringer for at få deres gæld taget i betragtning i bobehandlingen.**

Fremgangsmåde for anmeldelse af fordringer

- 1. Enhver udenlandsk kreditor kan til anmeldelse af sin fordring benytte den standardformular, der indføres i henhold til artikel 88. Denne formular har titlen "Anmeldelse af fordringer" på alle EU-institutionernes officielle sprog.**
- 2. Standardanmeldelsesformularen i stk. 1 omfatter følgende oplysninger:**
 - a) navn, postadresse, eventuel e-mailadresse, eventuelt personligt identifikationsnummer og bankoplysninger på den i stk. 1 omhandlede kreditor**
 - b) fordringens størrelse med angivelse af hovedstol og eventuelle renter, hvornår den er opstået, og forfaldsdatoen, hvis disse datoer er forskellige**
 - c) hvis der gøres krav på renter, rentesatsen, uanset om den er af juridisk eller kontraktmæssig art, for hvilken periode renterne kræves, og det kapitaliserede rentebeløb**
 - d) hvis der gøres krav på udgifter, der er opstået i forbindelse med en fordring, der gøres gældende inden indledningen af insolvensbehandling, størrelsen af disse udgifter og specificering heraf**
 - e) fordringens art**
 - f) om der gøres krav på status som privilegeret kreditor og grundlaget for dette krav**

- g) om der påberåbes tingslig sikkerhed eller ejendomsforbehold i forbindelse med fordringen, og i så fald hvilke formuegenstande denne sikkerhed omfatter, hvornår denne sikkerhed blev givet, og, hvis den er registreret, registreringsnummeret, og**
- h) om der gøres krav på modregning, og i så fald størrelsen af de gensidige fordringer, der eksisterer på datoen for indledningen af insolvensbehandlingen, hvornår de opstod, og fordringens beløb angivet efter modregning.**

Sammen med standardanmeldelsesformularen indgives kopier af eventuel dokumentation.

- 3. Standardanmeldelsesformularen skal oplyse, at det ikke er obligatorisk at oplyse kreditorens bankoplysninger og personlige identifikationsnummer, jf. stk. 2, litra a).**
- 4. Når en kreditor anmelder sin fordring på andre måder end via den i stk. 1 omhandlede standardformular, skal hans fordring indeholde de i stk. 2 omhandlede oplysninger.**
- 5. Fordringer kan anmeldes på ethvert af Unionens officielle sprog. Retten, insolvensbehandleren eller en skyldner, der har bevaret sin rådighed, kan kræve, at kreditor medsender en oversættelse til det officielle sprog i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen er indledt, eller, hvis der er flere officielle sprog i denne medlemsstat, på det officielle sprog eller et af de officielle sprog på det sted, hvor insolvensbehandlingen er indledt, eller til et andet sprog, som denne medlemsstat har oplyst, at den kan acceptere. Hver medlemsstat skal angive, om den accepterer et andet af EU-institutionernes officielle sprog end sit eget sprog til anmeldelse af fordringer.**

6. **Fordringer skal anmeldes inden for den frist, der er fastsat i lovgivningen i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen er indledt. For udenlandske kreditorer må denne frist ikke være under 30 dage efter bekendtgørelsen af insolvensbehandlings indledning i indledningsmedlemsstatens insolvensregister. Hvis en medlemsstat gør brug af artikel 24, stk. 4, må denne frist ikke være under 30 dage efter underretningen af en kreditor i henhold til artikel 54.**
7. **Hvis retten, insolvensbehandleren eller en skyldner, der har bevaret sin rådighed, er i tvivl med hensyn til en fordring, der er anmeldt i overensstemmelse med denne artikel, skal han give kreditor mulighed for at fremlægge yderligere dokumentation for fordringen og dens størrelse.**

Artikel 42

[...]

KAPITEL V

INSOLVENSBEHANDLING AF MEDLEMMER AF EN KONCERN

Afdeling 1 Samarbejde og kommunikation

Artikel 56

Samarbejde og kommunikation mellem insolvensbehandlere

- 1. Når en insolvensbehandling vedrører to eller flere medlemmer af samme koncern, samarbejder den insolvensbehandler, der er udpeget til insolvensbehandling af et medlem af koncernen, med enhver insolvensbehandler, der er udpeget til insolvensbehandling af et andet medlem af samme koncern, i det omfang det kan lette en effektiv bobehandling, ikke er uforeneligt med de regler, der gælder for sådanne bobehandlinger, og ikke medfører nogen interessekonflikt. Dette samarbejde kan tage en hvilken som helst form, herunder indgåelse af aftaler eller protokoller.**
- 2. Ved gennemførelsen af det i stk. 1 omhandlede samarbejde skal insolvensbehandlerne:**
 - a) hurtigst muligt give hinanden enhver oplysning, der kan være relevant for de andre insolvensbehandlinger, forudsat at der er truffet egnede foranstaltninger til beskyttelse af fortrolige oplysninger**
 - b) overveje, om der er mulighed for at koordinere forvaltningen af og tilsynet med de koncernmedlemmer, der er under insolvensbehandling, og hvis dette er tilfældet, koordinere denne forvaltning og dette tilsyn**
 - c) overveje, om der er mulighed for rekonstruktion af koncernmedlemmer, der er under insolvensbehandling, og hvis dette er tilfældet, koordinere forslag til og forhandlinger om en samordnet rekonstruktionsplan.**

Med henblik på litra b) og c) kan alle eller nogle af de i stk. 1 omhandlede insolvensbehandlere aftale, at en af de udpegede insolvensbehandlere skal tillægges yderligere beføjelser, når de regler, der gælder for hver af insolvensbehandlingerne åbner mulighed for en sådan aftale. De kan også aftale at fordele visse opgaver mellem sig, når de regler, der gælder for hver af insolvensbehandlingerne, åbner mulighed for en sådan fordeling af opgaver.

Artikel 57

Samarbejde og kommunikation mellem retter

1. Når en insolvensbehandling vedrører to eller flere medlemmer af den samme koncern, samarbejder en ret, som har indledt en sådan insolvensbehandling, med alle andre retter, hvortil der er indgivet begæring om insolvensbehandling af et andet medlem af samme koncern, eller som har indledt en sådan insolvensbehandling, i det omfang det kan lette en effektiv bobehandling, ikke er uforeneligt med de regler, der gælder for bobehandlingerne og ikke medfører nogen interessekonflikt. Retterne kan med henblik herpå udpege en uafhængig person eller et uafhængigt organ, der skal handle efter rettens anvisninger, forudsat at dette ikke er uforeneligt med de regler, der finder anvendelse på dem.
2. Ved gennemførelsen af det i stk. 1 omhandlede samarbejde kan retterne eller en udpeget person eller et udpeget organ, der handler på deres vegne, jf. stk. 1, kommunikere direkte med hinanden eller direkte anmode om oplysninger eller bistand fra hinanden, forudsat at parternes processuelle rettigheder og oplysningernes fortrolige karakter respekteres.

3. Det i stk. 1 omhandlede samarbejde kan foregå på enhver måde, som retten finder egnet, herunder gennem:
- a) koordinering ved udnævnelsen af insolvensbehandlere
 - b) fremsendelse af oplysninger på enhver måde, som retten finder hensigtsmæssig
 - c) koordinering af forvaltningen af og tilsynet med koncernmedlemmernes aktiver og forretninger
 - d) koordinering af afholdelsen af retsmøder
 - e) koordinering ved godkendelsen af protokoller, hvor det er nødvendigt.

Artikel 58

Samarbejde og kommunikation mellem insolvensbehandlere og retter

En insolvensbehandler, der er udpeget til insolvensbehandling af et medlem af en koncern,

- a) skal samarbejde og kommunikere med enhver ret, hvortil der er indgivet begæring om indledning af insolvensbehandling af et andet medlem af samme koncern, eller som har indledt en sådan insolvensbehandling, og
- b) kan anmode denne ret om oplysninger angående insolvensbehandlingen af et andet medlem af koncernen eller anmode om bistand i den insolvensbehandling, han er udpeget til at forestå,

i det omfang dette samarbejde og denne kommunikation er hensigtsmæssige for at lette den faktiske administration af insolvensbehandlingen, ikke medfører nogen interessekonflikt og ikke er uforenelige med de regler, der gælder for dem.

Artikel 59

Udgifter til samarbejde og kommunikation ved insolvensbehandling af et medlem af en koncern

Udgifterne til samarbejde og kommunikation som omhandlet i artikel 56-60, som en insolvensbehandler eller en ret pådrager sig, anses for udgifter og omkostninger forbundet med insolvensbehandlingen.

Artikel 60

Insolvensbehandlerens beføjelser ved insolvensbehandling af et medlem af en koncern

1. En insolvensbehandler, der er udpeget til insolvensbehandling af et medlem af en koncern, kan, i det omfang dette kan lette en effektiv insolvensbehandling,
 - a) høres i enhver insolvensbehandling af et andet medlem af samme koncern
 - b) anmode om udsættelse af alle foranstaltninger, der er forbundet med realisationen af aktiver i en insolvensbehandling af ethvert andet medlem af samme koncern, forudsat at
 - i) der i henhold til artikel 56, stk. 2, litra c), er foreslået en rekonstruktionsplan for alle eller nogle af de medlemmer af koncernen, der er under insolvensbehandling, og der er rimelige chancer for, at den lykkes
 - ii) en sådan udsættelse er nødvendig for at sikre, at planen gennemføres korrekt

iii) planen vil være til gavn for kreditorerne i den insolvensbehandling, som udsættelsen vedrører, og

iv) hverken den insolvensbehandling, hvortil den i stk. 1 omhandlede insolvensbehandler er udpeget, eller den insolvensbehandling, som udsættelsen vedrører, er omfattet af koordinering i henhold til afdeling 2 i dette kapitel

c) anmode om indledning af koordineret behandling af en koncern i overensstemmelse med artikel 61.

2. Den ret, der har indledt insolvensbehandlingen, jf. stk. 1, litra b), udsætter helt eller delvis alle foranstaltninger, der er forbundet med realisationen af aktiver i insolvensbehandlingen, hvis den finder det godtgjort, at betingelserne i stk. 1, litra b), er opfyldt.

Inden retten afsiger kendelse om udsættelse, skal den høre den insolvensbehandler, der er udpeget i den insolvensbehandling, som udsættelsen vedrører. Der kan afsiges kendelse om udsættelse for en hvilken som helst periode på højst tre måneder, som retten skønner passende, og som er forenelig med de regler, der gælder for insolvensbehandlingen.

Den ret, der udsætter behandlingen, kan kræve, at den i stk. 1 omhandlede insolvensbehandler træffer enhver egnet foranstaltning, der er til rådighed i den nationale lovgivning, for at sikre kreditorernes interesser i insolvensbehandlingen.

Retten kan forlænge udsættelsens varighed med en tilsvarende yderligere periode eller tilsvarende yderligere perioder, som den skønner passende, og som er forenelige med de regler, der finder anvendelse på insolvensbehandlingen, forudsat at de betingelser, der er nævnt i stk. 1, litra b), nr. ii)–iv), fortsat er opfyldt, og den samlede varighed af udsættelsen (den indledende periode sammen med eventuelle forlængelser), ikke overstiger seks måneder.

Afdeling 2: Koordinering

2.1 Procedure

Artikel 61

Begæring om indledning af koordineret behandling af en koncern

- 1. Der kan begæres koordineret behandling af en koncern ved enhver ret, der har kompetence med hensyn til insolvensbehandling af et medlem af koncernen af en insolvensbehandler, som er udpeget til en insolvensbehandling, der er indledt vedrørende et medlem af koncernen.**
- 2. Denne begæring fremsættes i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i lovgivningen vedrørende den insolvensbehandling, hvortil insolvensbehandleren er udpeget.**
- 3. Den i stk. 1 omhandlede begæring ledsages af:**
 - a) et forslag til den person, der skal udnævnes som koordinator, oplysninger om vedkommendes berettigelse i henhold til artikel 71, oplysninger om hans kvalifikationer samt hans skriftlige samtykke til at fungere som koordinator**
 - b) en oversigt over den foreslåede koncernkoordinering og navnlig begrundelserne for, at betingelserne i artikel 63, stk. 1, er opfyldt**
 - c) en liste over de insolvensbehandlere, der er udpeget i forhold til medlemmerne af koncernen og, hvis det er relevant, de retter og kompetente myndigheder, der er involveret i insolvensbehandlingen af koncernmedlemmerne**
 - d) en oversigt over de anslåede omkostninger ved den foreslåede koncernkoordinering og en beregning af den andel, der skal betales af hvert koncernmedlem.**

Artikel 62

Prioritetsregel

Hvis der fremsættes begæring om koordineret behandling af en koncern ved retter i forskellige medlemsstater, erklærer enhver anden ret end den, ved hvilken sagen først er anlagt, sig inkompetent til fordel for denne ret, jf. dog artikel 66.

Artikel 63

Meddelelse fra den ret, hvor begæringen er modtaget

1. Den ret, der har modtaget en begæring om at indlede koordineret behandling af en koncern, giver hurtigst muligt meddelelse om begæringen om at indlede koordineret behandling af en koncern samt om den foreslåede koordinator til de insolvensbehandlere, som er udpeget i forhold til medlemmerne af koncernen som anført i begæringen i artikel 61, stk. 3, litra c), hvis den finder det godtgjort, at
 - a) indledning af en sådan behandling er hensigtsmæssig for at lette den faktiske administration af insolvensbehandlingen med hensyn til de forskellige koncernmedlemmer
 - b) ingen kreditor til et medlem af koncernen, der forventes at deltage i behandlingen, sandsynligvis vil blive ringere stillet økonomisk af, at det pågældende medlem medtages i denne behandling
 - c) den foreslåede koordinator opfylder kravene i artikel 71.
2. Den meddelelse, der er omhandlet i stk. 1, opstiller de elementer, der er omhandlet i artikel 61, stk. 3, litra a)–d).
3. Den meddelelse, der er omhandlet i stk. 1, sendes som rekommanderet forsendelse, der attesteres ved et modtagelsesbevis.
4. Den ret, hvor begæringen er modtaget, giver de insolvensbehandlere, der er involveret, mulighed for at fremsætte bemærkninger.

Artikel 64

Indsigelser fra insolvensbehandlerne

- 1. En insolvensbehandler, der er udpeget vedrørende et medlem af en koncern, kan gøre indsigelse mod henholdsvis:**
 - a) medtagelsen i den koordinerede behandling af en koncern af den insolvensbehandling, hvortil han er udpeget, eller**
 - b) den person, som er foreslået som koordinator.**
- 2. Indsigelser i henhold til stk. 1 indgives til den ret, som er omhandlet i artikel 63 inden for 30 dage, efter at insolvensbehandleren, jf. stk. 1, har modtaget meddelelse om begæringen om at indlede koordineret behandling af en koncern.**

Indsigelsen kan ske ved hjælp af den standardformular, der indføres i henhold til artikel 88.
- 3. Inden der træffes afgørelse om at deltage eller undlade at deltage i koordineringen i henhold til stk. 1, skal en insolvensbehandler indhente enhver godkendelse, som kan være påkrævet i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor den insolvensbehandling, som han er blevet udpeget til, er indledt.**

Artikel 65

Konsekvenser af en indsigelse mod medtagelsen i koncernkoordineringen

1. Hvis en insolvensbehandler har gjort indsigelse mod medtagelsen af den behandling, som han har blevet udpeget til i den koordinerede behandling af koncernen, medtages denne behandling ikke i den koordinerede behandling af koncernen.
2. Rettens beføjelser, som omhandlet i artikel 68, eller koordinatorens beføjelser i forbindelse med den pågældende behandling har ingen virkning for det pågældende medlem og indebærer ingen omkostninger for det pågældende medlem.

Artikel 66

Valg af ret med henblik på koordineret behandling af en koncern

1. Hvis mindst to tredjedele af alle de insolvensbehandlere, der er udpeget til insolvensbehandling af medlemmerne af koncernen, har aftalt, at en ret i en anden medlemsstat, der har kompetence, er den mest hensigtsmæssige til indledning af koordineret behandling af en koncern, har denne ret enekompetence.
2. Valget af ret foretages ved fælles skriftlig aftale eller mundtligt med skriftlig bekræftelse. Det kan foretages indtil det tidspunkt, hvor den koordinerede behandling af koncernen er indledt i henhold til artikel 68.
3. Enhver anden ret end den, der har modtaget begæringen i henhold til stk. 1, erklærer sig inkompetent til fordel for denne ret.
4. Begæringen om indledning af koordineret behandling indgives til den ret, der er indgået aftale om i henhold til artikel 61.

Artikel 67

Konsekvenser af indsigelser mod den foreslåede koordinator

Hvis der er modtaget indsigelser mod den foreslåede koordinators person fra en insolvensbehandler, der ikke også gør indsigelse mod medtagelsen i den koordinerede behandling af en koncern af det medlem, vedrørende hvilket han er blevet udnævnt, kan retten afstå fra at udpege den person og opfordre den eller de insolvensbehandlere, der gør indsigelse, til at forelægge en ny anmodning i overensstemmelse med artikel 61, stk. 3.

Artikel 68

Begæring om indledning af koordineret behandling af en koncern

1. Efter udløbet af den i artikel 64, stk. 2, nævnte periode kan retten indlede koordineret behandling af en koncern, hvis den finder det godtgjort, at betingelserne i artikel 63, stk. 1, er opfyldt. I et sådant tilfælde skal retten
 - a) udpege en koordinator
 - b) træffe afgørelse om koordinationens profil
 - c) træffe afgørelse om de anslåede omkostninger og den andel, der skal betales af koncernmedlemmerne.
2. Den afgørelse, der indleder koordineret behandling af en koncern, meddeles de deltagende insolvensbehandlere og koordinatoren.

Artikel 69

Insolvensbehandlers efterfølgende indtræden

- 1. En insolvensbehandler kan efter den i artikel 68 omhandlede retsafgørelse og i overensstemmelse med national lovgivning anmode om, at den insolvensbehandling, som han er udpeget til, medtages, hvis**
 - a) der har været en indsigelse mod medtagelsen af insolvensbehandlingen i den koordinerede behandling af koncernen, eller**
 - b) insolvensbehandlingen af et medlem af koncernen er indledt, efter at retten har indledt den koordinerede behandling af koncernen.**
- 2. Koordinatoren kan imødekomme en sådan anmodning efter høring af de insolvensbehandlere, der er involveret, jf. dog stk. 4, hvis**
 - a) han under hensyntagen til den fase, som den koordinerede behandling af koncernen har nået på tidspunktet for anmodningen, finder det godtgjort, at kriterierne i artikel 63, stk. 1, litra a) og b), er opfyldt, eller**
 - b) alle de insolvensbehandlere, der er involveret, når til enighed på de betingelser, der er fastsat i deres nationale lovgivning.**
- 3. Koordinatoren underretter retten og de deltagende insolvensbehandlere om sin beslutning i henhold til stk. 2 og om begrundelserne herfor.**
- 4. En deltagende insolvensbehandler eller en insolvensbehandler, som har fået afslag på sin anmodning om medtagelse i den koordinerede behandling af en koncern, kan anfægte den i stk. 2 omhandlede afgørelse i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i lovgivningen i den medlemsstat, hvor den koordinerede behandling af koncernen er indledt.**

Artikel 70

Anbefalinger og koncernkoordineringsplan

1. Når insolvensbehandlere gennemfører deres insolvensbehandling, skal de overveje anbefalingerne fra koordinatoren og indholdet i koncernkoordineringsplanen, jf. artikel 72, stk. 1.
2. En insolvensbehandler er ikke forpligtet til helt eller delvis at følge koordinatorens anbefalinger eller koncernkoordineringsplanen.

I så fald skal han give en begrundelse herfor til de personer eller organer, som han refererer til i henhold til sin nationale lovgivning, og til koordinatoren.

2.2 Generelle bestemmelser

Artikel 71

Koordinatoren

1. Koncernkoordinatoren skal være en person, der i henhold til en medlemsstats lovgivning har ret til at fungere som insolvensbehandler.
2. Koncernkoordinatoren kan ikke være en af de insolvensbehandlere, der er udpeget til at handle vedrørende et koncernmedlem, og må ikke have nogen interessekonflikt i forhold til koncernmedlemmerne, deres kreditorer og de insolvensbehandlere, der er udpeget vedrørende koncernmedlemmerne.

Artikel 72

Koordinatorens opgaver og rettigheder

1. Koordinator

- a) fastsætter og udarbejder anbefalinger til den koordinerede gennemførelse af insolvensbehandlingen,**
- b) foreslår en koncernkoordineringsplan, der fastsætter, beskriver og anbefaler en omfattende række hensigtsmæssige foranstaltninger, der skal sikre en integreret tilgang til afhjælpning af koncernmedlemmernes insolvens. Planen kan navnlig indeholde forslag til**
 - i) de foranstaltninger, der skal træffes for at genoprette de økonomiske præstationer og den finansielle soliditet hos koncernen eller en del heraf**
 - ii) bilæggelse af tvister inden for koncernen, hvad angår transaktioner og anfægtelsessøgsmål inden for koncernen**
 - iii) aftaler mellem insolvensbehandlere for de insolvente koncernmedlemmer.**

2. Koordinator kan også

- a) høres og deltage i enhver insolvensbehandling af et andet medlem af samme koncern, bl.a. ved deltagelse i kreditormøder,**
- b) mægle i tvister mellem to eller flere insolvensbehandlere for koncernmedlemmer,**
- c) fremlægge og redegøre for sin koncernkoordineringsplan for de personer eller organer, som han skal referere til i henhold til sin nationale lovgivning,**

- d) anmode om oplysninger fra enhver insolvensbehandler vedrørende et koncernmedlem, hvis disse oplysninger er eller kan være nyttige ved fastlæggelsen og udarbejdelsen af strategier og foranstaltninger til koordinering af insolvensbehandlingen, og
 - e) anmode om udsættelse af den indledte insolvensbehandling af ethvert koncernmedlem for en periode på op til seks måneder, forudsat at en sådan udsættelse er nødvendig for at sikre, at planen gennemføres korrekt og vil være til gavn for kreditorerne i den insolvensbehandling, hvor der er anmodet om udsættelse, eller anmode om indstilling af en eksisterende udsættelse. Denne anmodning fremsættes til den ret, der indledte den insolvensbehandling, som udsættelsen vedrører.
- 3. Den plan, der er omhandlet i stk. 1, litra b), må ikke indeholde anbefalinger vedrørende en konsolidering af insolvensbehandlingen eller konkursboet.
 - 4. Koordinatorens opgaver og rettigheder som defineret i henhold til denne artikel omfatter ikke de koncernmedlemmer, der ikke deltager i en koordineret insolvensbehandling af en koncern.
 - 5. Koordinatoren udfører sine opgaver på upartisk vis og med den fornødne omhu.
 - 6. Hvis koordinatoren anslår, at udførelsen af hans opgaver kræver en betydelig stigning i omkostningerne i forhold til det skøn over omkostninger, der er anført i artikel 61, stk. 3, litra d), og under alle omstændigheder, hvis udgifterne overstiger 10 % af de anslåede omkostninger, skal koordinatoren
 - a) straks underrette de deltagende insolvensbehandlere og
 - b) søge forudgående godkendelse fra den ret, der har indledt koordineret insolvensbehandling af en koncern.

Artikel 73

Sprog

1. **Koordinatoren kommunikerer med et deltagende koncernmedlems insolvensbehandler på det sprog, der aftales med insolvensbehandleren eller, hvis intet er aftalt, på det officielle sprog eller et af de officielle sprog i Den Europæiske Unions institutioner, som anvendes af den ret, der har indledt insolvensbehandlingen af det pågældende koncernmedlem.**
2. **Koordinatoren kommunikerer med en ret på det officielle sprog, som anvendes af denne ret.**

Artikel 74

Samarbejde mellem insolvensbehandlerne og koordinatoren

1. **De insolvensbehandlere, der er udpeget i forhold til medlemmer af koncernen, og koordinatoren samarbejder med hinanden i det omfang, et sådant samarbejde ikke er uforeneligt med de regler, der gælder for den respektive insolvensbehandling.**
2. **Insolvensbehandlerne meddeler navnlig alle de oplysninger, der er relevante for, at koordinatoren kan udføre sine opgaver.**

Artikel 75

Tilbagekaldelse af de delegerede beføjelser

Retten tilbagekalder udpegelsen af koordinatoren af egen drift eller på anmodning af insolvensbehandleren for et deltagende koncernmedlem, hvis

- a) **koordinatoren handler til skade for et deltagende koncernmedlems kreditorer, eller**
- b) **koordinatoren ikke opfylder sine forpligtelser i henhold til dette kapitel.**

Artikel 76

Skyldner, der har bevaret sin rådighed

I dette kapitel finder de bestemmelser, der gælder for insolvensbehandleren, hvis det er relevant, anvendelse på den skyldner, der har bevaret sin rådighed.

Artikel 77

Omkostninger og fordeling

1. Vederlaget til koordinatoren skal være tilstrækkeligt, stå i forhold til de opgaver, der er udført, og afspejle rimelige udgifter.
2. Når koordinatoren har fuldført sine opgaver, fastlægger han den endelige opgørelse af omkostningerne og den andel, der skal betales af hvert medlem, og indsender denne erklæring til hver deltagende insolvensbehandler og til den ret, der har indledt koordineret insolvensbehandling af en koncern.
3. Er der ikke gjort indsigelse fra insolvensbehandleren senest 30 dage efter modtagelsen af den i stk. 2 omhandlede erklæring, anses de omkostninger og den andel, der skal betales af hvert medlem, for at være aftalt. Erklæringen indgives til den ret, der har indledt koordineret insolvensbehandling af en koncern, med henblik på bekræftelse.
4. I tilfælde af indsigelse, træffer den ret, der har indledt koordineret insolvensbehandling af en koncern, på anmodning af koordinatoren eller en deltagende insolvensbehandler afgørelse om de omkostninger og den andel, der skal betales af hvert medlem i overensstemmelse med kriterierne i stk. 1 og under hensyntagen til det skøn over omkostninger, der er nævnt i artikel 68, stk. 1, og, hvis det er relevant, artikel 72, stk. 6.
5. En deltagende insolvensbehandler kan anfægte den i stk. 4 omhandlede afgørelse i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i lovgivningen i den medlemsstat, hvor den koordinerede insolvensbehandling af koncernen er indledt.

KAPITEL VI

DATABESKYTTELSE

Artikel 78

Databeskyttelse

1. **Nationale regler til gennemførelse af direktiv 95/46/EF finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger i medlemsstaterne i medfør af denne forordning, forudsat at behandlingerne i artikel 3, stk. 2, i direktiv 95/46/EF ikke berøres.**
2. **Forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse på Kommissionens behandling af personoplysninger i henhold til denne forordning.**

Artikel 79

Medlemsstaternes ansvar med hensyn til behandling af personoplysninger i nationale insolvensregistre

1. **Hver medlemsstat orienterer Kommissionen om navnet på den fysiske eller juridiske person, offentlige myndighed, institution eller ethvert andet organ, som er udpeget i national lovgivning til at udøve funktioner som registeransvarlig i overensstemmelse med artikel 2, litra d), i direktiv 95/46/EF med henblik på offentliggørelse i den europæiske e-justiceportal.**
2. **Medlemsstaterne sørger for, at de tekniske foranstaltninger, der skal sikre beskyttelse af de personoplysninger, der behandles i deres nationale insolvensregistre som omhandlet i artikel 24, gennemføres.**

3. Medlemsstaterne er ansvarlige for at kontrollere, at den registeransvarlige, som er udpeget i national lovgivning i overensstemmelse med artikel 2, litra d), i direktiv 95/46/EF, sikrer overholdelse af principperne vedrørende oplysningernes pålidelighed, navnlig rigtighed og ajourføring af oplysninger, der opbevares i nationale insolvensregistre.
4. Medlemsstaterne er i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF ansvarlige for indsamling og opbevaring af oplysninger i nationale databaser og for afgørelser, der træffes, om at gøre sådanne oplysninger tilgængelige i det sammenkoblede register, som der er adgang til via den europæiske e-justiceportal.
5. Som led i de oplysninger, der bør stilles til rådighed for registrerede med henblik på at sætte dem i stand til at udøve deres rettigheder, og navnlig retten til sletning af oplysninger, underretter medlemsstaterne de registrerede om den tilgængelighedsperiode, som er fastsat for personlige oplysninger, der opbevares i insolvensregistre.

Artikel 80

Kommissionens ansvar i forbindelse med behandling af personoplysninger

1. Kommissionen udøver sine beføjelser som registeransvarlig i medfør af artikel 2, litra d), i forordning (EF) nr. 45/2001 i overensstemmelse med de respektive ansvarsområder, der defineres i denne artikel.
2. Kommissionen fastlægger de nødvendige politikker og anvender de nødvendige tekniske løsninger for at udføre de opgaver, der hører under den registeransvarliges ansvarsområde.
3. Kommissionen gennemfører de tekniske foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre beskyttelse af personoplysninger under forsendelse, navnlig fortrolighed og integritet i forbindelse med overførsel til og fra den europæiske e-justiceportal.
4. Kommissionens forpligtelser berører ikke medlemsstaternes og andre organers ansvar for indhold og drift af de sammenkoblede nationale databaser, som de driver.

Artikel 81

Oplysningspligt

Uden at det berører de andre oplysninger, der skal gives til de registrerede i henhold til artikel 11 og 12 i forordning (EF) nr. 45/2001, orienterer Kommissionen ved offentliggørelse gennem den europæiske e-justiceportal de registrerede om sin rolle i forbindelse med behandling af oplysningerne og formålene med behandlingen af disse oplysninger.

Artikel 82

Opbevaring af personoplysninger

For så vidt angår oplysninger fra sammenkoblede nationale databaser må der ikke opbevares personoplysninger vedrørende registrerede i den europæiske e-justiceportal. Alle sådanne oplysninger skal opbevares i de nationale databaser, der drives af medlemsstaterne eller af andre organer.

Artikel 83

Adgang til personoplysninger via den europæiske e-justiceportal

Personoplysninger, der opbevares i de nationale insolvensregistre, der er omhandlet i artikel 24, skal være tilgængelige via den europæiske e-justiceportal, så længe de er tilgængelige i henhold til national lovgivning.

KAPITEL [...] VII

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel [...] 84

Tidsmæssig anvendelse

1. Bestemmelserne i denne forordning finder kun anvendelse på insolvensbehandlinger, der indledes efter [...] **anvendelsesdatoen for** forordningen. Retshandler foretaget af skyldneren inden [...] **anvendelsesdatoen for** denne forordning er fortsat underlagt den lovgivning, der var gældende for dem på det tidspunkt, hvor de blev foretaget.
2. **Uanset artikel 90 finder forordning (EF) nr. 1346/2000 fortsat anvendelse på insolvensbehandlinger, der falder ind under dens anvendelsesområde, og som er indledt inden den ... [anvendelsesdatoen for nærværende forordning].**

Artikel [...] 85

Forholdet til konventioner

1. Denne forordning træder i forholdet mellem medlemsstaterne på de sagsområder, som den vedrører, i stedet for de konventioner, der er indgået mellem to eller flere medlemsstater, herunder især:
 - a) konventionen mellem Belgien og Frankrig om retternes kompetence samt om gyldighed og fuldbyrdelse af retsafgørelser, voldgiftskendelser og officielt bekræftede dokumenter, undertegnet i Paris den 8. juli 1899
 - b) konventionen mellem Belgien og Østrig om konkurs, akkord og betalingshenstand (med tillægsprotokol af 13. juni 1973), undertegnet i Bruxelles den 16. juli 1969

- c) konventionen mellem Belgien og Nederlandene om retternes stedlige kompetence, om konkurs samt om gyldighed og fuldbyrdelse af retsafgørelser, voldgiftskendelser og officielt bekræftede dokumenter, undertegnet i Bruxelles den 28. marts 1925
- d) traktaten mellem Tyskland og Østrig om konkurs og akkord, undertegnet i Wien den 25. maj 1979
- e) konventionen mellem Frankrig og Østrig om domstolskompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser om konkurs, undertegnet i Wien den 27. februar 1979
- f) konventionen mellem Frankrig og Italien om fuldbyrdelse af domme i civile og kommercielle sager, undertegnet i Rom den 3. juni 1930
- g) konventionen mellem Italien og Østrig om konkurs og akkord, undertegnet i Rom den 12. juli 1977
- h) konventionen mellem Kongeriget Nederlandene og Forbundsrepublikken Tyskland om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og andre eksigible dokumenter i civile og kommercielle sager, undertegnet i Haag den 30. august 1962
- i) konventionen mellem Det Forenede Kongerige og Kongeriget Belgien om gensidig fuldbyrdelse af domme i civile og kommercielle sager, med dertil hørende protokol, undertegnet i Bruxelles den 2. maj 1934
- j) konventionen mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om konkurs, undertegnet i København den 7. november 1933
- k) den europæiske konvention om visse internationale aspekter af konkurs, undertegnet i Istanbul den 5. juni 1990
- l) konventionen mellem Folkerepublikken Jugoslavien og Kongeriget Grækenland om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, undertegnet i Athen den 18. juni 1959

- m) aftalen mellem Folkerepublikken Jugoslavien og Republikken Østrig om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af voldgiftskendelser afsagt ved handelsvoldgift, undertegnet i Beograd den 18. marts 1960
- n) aftalen mellem Folkerepublikken Jugoslavien og Republikken Italien om gensidigt samarbejde om civilsager og administrative sager, undertegnet i Rom den 3. december 1960
- o) aftalen mellem Den Socialistiske Folkerepublik Jugoslavien og Kongeriget Belgien om gensidigt samarbejde om civil- og handelsretlige sager, undertegnet i Beograd den 24. september 1971
- p) konventionen mellem Jugoslaviens og Frankrigs regeringer om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, undertegnet i Paris den 18. maj 1971
- q) aftalen mellem Den Socialistiske Republik Tjekkoslaviet og Den Helleniske Republik om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Athen den 22. oktober 1980 og fortsat i kraft mellem Den Tjekkiske Republik og Grækenland
- r) aftalen mellem Den Socialistiske Republik Tjekkoslaviet og Republikken Cypern om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Nicosia den 23. april 1982 og fortsat i kraft mellem Den Tjekkiske Republik og Cypern
- s) traktaten mellem Den Socialistiske Republik Tjekkoslaviets regering og Republikken Frankrigs regering om gensidig retshjælp, anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i civilretlige, familieretlige og handelsretlige sager, undertegnet i Paris den 10. maj 1984 og fortsat i kraft mellem Den Tjekkiske Republik og Frankrig
- t) traktaten mellem Den Socialistiske Republik Tjekkoslaviet og Den Italienske Republik om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Prag den 6. december 1985 og fortsat i kraft mellem Den Tjekkiske Republik og Italien

- u) aftalen mellem Republikken Letland, Republikken Estland og Republikken Litauen om gensidig retshjælp og retsforhold, undertegnet i Tallinn den 11. november 1992
- v) aftalen mellem Estland og Polen om gensidig retshjælp og retlige forhold i civilretlige, arbejdsretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Tallinn den 27. november 1998
- w) aftalen mellem Republikken Litauen og Republikken Polen om gensidig retshjælp og retlige forhold i civilretlige, arbejdsretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Warszawa den 26. januar 1993
- x) konventionen mellem Den Socialistiske Republik Rumænien og Den Helleniske Republik om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, med dertil hørende protokol, undertegnet i Bukarest den 19. oktober 1972
- y) konventionen mellem Den Socialistiske Republik Rumænien og Den Franske Republik om gensidig retshjælp i civil- og handelsretlige sager, undertegnet i Paris den 5. november 1974
- z) aftalen mellem Folkerepublikken Bulgarien og Den Helleniske Republik om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Athen den 10. april 1976
- aa) aftalen mellem Folkerepublikken Bulgarien og Republikken Cypern om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Nicosia den 29. april 1983

- ab) aftalen mellem Folkerepublikken Bulgariens regering og Den Franske Republiks regering om gensidig retshjælp i civilretlige sager, undertegnet i Sofia den 18. januar 1989
 - ac) traktaten mellem Rumænien og Den Tjekkiske Republik om gensidig retshjælp i civilretlige sager, undertegnet i Bukarest den 11. juli 1994
 - ad) traktaten mellem Rumænien og Polen om gensidig retshjælp og retlige forhold i civilretlige sager, undertegnet i Bukarest den 15. maj 1999.
2. De konventioner, der er nævnt i stk. 1, bevarer deres gyldighed for så vidt angår bobehandlinger, som er indledt inden ikrafttrædelsen af forordning **(EF) nr. 1346/2000**.
3. Denne forordning finder ikke anvendelse:
- a) i en medlemsstat, i det omfang den er uforenelig med forpligtelser på det konkursretlige område, som måtte følge af en konvention, som denne medlemsstat har indgået med et eller flere tredjelande inden ikrafttrædelsen af forordning **(EF) nr. 1346/2000**
 - b) i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, i det omfang den er uforenelig med forpligtelser i forbindelse med konkurs og likvidation af insolvente selskaber, som måtte følge af aftaler med Commonwealth, der eksisterede på tidspunktet for ikrafttrædelsen af forordning **(EF) nr. 1346/2000**.

Artikel 86

Information om medlemsstaternes og Unionens insolvenslovgivning

- 1. Medlemsstaterne fremsender inden for rammerne af det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område, der blev oprettet ved Rådets beslutning 2001/470/EF, en kort beskrivelse af deres nationale lovgivning og de nationale procedurer vedrørende insolvens, især med hensyn til de i artikel 7, stk. 2, omhandlede spørgsmål, med henblik på at stille disse oplysninger til rådighed for offentligheden.**
- 2. Medlemsstaterne opdaterer regelmæssigt disse oplysninger.**
- 3. Kommissionen gør oplysninger vedrørende denne forordning tilgængelige for offentligheden.**

Artikel 45

[...]

Artikel 87

Etablering af registersammenkoblingen

- 1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om etablering af sammenkoblingen af insolvensregistre som omhandlet i artikel 25. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011.**
- 2. Med henblik på vedtagelse eller ændring af de i stk. 1 nævnte gennemførelsesretsakter bistår Kommissionen af et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.**

Artikel 88

Udarbejdelse og senere ændring af standardformularer

- 1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter til udarbejdelse og om nødvendigt ændring af de formularer, der er omhandlet i artikel 27 stk. 4, artikel 54, artikel 55 og artikel 64, stk. 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.**
- 2. Med henblik på vedtagelse eller ændring af de i stk. 1 nævnte gennemførelsesretsakter bistår Kommissionen af et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.**

Artikel [...] 89

Revisionsklausul

- 1. Senest ... ti år efter anvendelsesdatoen og derefter hvert femte år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om denne forordnings anvendelse. Rapporten ledsages i givet fald af forslag om tilpasning af denne forordning.**
- 2. Senest fem år efter anvendelsesdatoen forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om anvendelsen af den koordinerede insolvensbehandling af koncernen. Rapporten ledsages i givet fald af forslag om tilpasning af denne forordning.**

3. **Senest den 1. januar 2016 efter ikrafttrædelsen forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en undersøgelse af de grænseoverskridende spørgsmål i forbindelse med ansvar og rettighedsfrakendelse for virksomhedsledere.**
4. **Senest tre år efter anvendelsesdatoen forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en undersøgelse af spørgsmålet om misbrug i form af forumshopping.**

Artikel 90

Ophævelse

1. **Forordning (EF) nr. 1346/2000 ophæves.**
2. **Henvisninger til den ophævede forordning betragtes som henvisninger til nærværende forordning og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag D.**

Artikel [...] 91

Ikrafttrædelse

- 1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.**
- 2. Den anvendes fra den ... [24 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen], med undtagelse af:**
 - a) artikel 86 vedrørende information om medlemsstaternes og Unionens insolvenslovgivning, der anvendes fra den ... [12 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen]**
 - b) artikel 24, stk. 1, vedrørende oprettelse af insolvensregistre på nationalt plan, der anvendes fra den ... [36 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen], og**
 - c) artikel 25 vedrørende sammenkobling af insolvensregistre, der anvendes fra den ... [48 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen].**

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den [...]

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand

BILAG A

Insolvensbehandling som omhandlet i artikel 2, [...] nr. 4)

BELGIQUE/BELGIË

- Het faillissement/La faillite
- De gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord/La réorganisation judiciaire par accord collectif
- **De gerechtelijke reorganisatie door een minnelijk akkoord/ La réorganisation judiciaire par accord amiable**
- De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice
- De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes
- De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire
- De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire
- De voorlopige ontneming van beheer, bepaald in artikel 8 van de faillissementswet/Le dessaisissement provisoire, visé à l'article 8 de la loi sur les faillites

БЪЛГАРИЯ

- Производство по несъстоятелност

ČESKÁ REPUBLIKA

- Konkurs
- Reorganizace
- Oddlužení

DEUTSCHLAND

- Das Konkursverfahren
- Das gerichtliche Vergleichsverfahren
- Das Gesamtvollstreckungsverfahren
- Das Insolvenzverfahren

EESTI

- Pankrotimenetus
- **Võlgade ümberkujundamise menetlus**

ÉIRE/IRELAND

- Compulsory winding-up by the court
- Bankruptcy
- The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent
- Winding-up in bankruptcy of partnerships
- Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court)
- Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution
- [...] Examinership
- Debt Relief Notice
- Debt Settlement Arrangement
- Personal Insolvency Arrangement

ΕΛΛΑΔΑ

- Η πτώχευση
- Η ειδική εκκαθάριση εν λειτουργία
- Σχέδιο αναδιοργάνωσης
- Απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου
- **Διαδικασία Εξυγίανσης**

ESPAÑA

- Concurso
- **Procedimiento de homologación de acuerdos de refinanciación**
- **Procedimiento de acuerdos extrajudiciales de pago**
- **Procedimiento de negociación pública para la consecución de acuerdos de refinanciación colectivos, acuerdos de refinanciación homologados y propuestas anticipadas de convenio**

FRANCE

- Sauvegarde
- **Sauvegarde accélérée**
- **Sauvegarde financière accélérée**
- Redressement judiciaire
- Liquidation judiciaire

HRVATSKA

- Stečajni postupak

ITALIA

- Fallimento
- Concordato preventivo
- Liquidazione coatta amministrativa
- Amministrazione straordinaria
- **Accordi di ristrutturazione**
- **Procedure di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore (accordo o piano)**
- **Liquidazione dei beni**

ΚΥΠΡΟΣ

- Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο
- Εκούσια εκκαθάριση από μέλη
- Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές
- Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου
- Διάταγμα Παραλαβής και πτώχευσης κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος
- Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα

LATVIJA

- Tiesiskās aizsardzības process
- Juridiskās personas maksātnespējas process
- Fiziskās personas maksātnespējas process

LIETUVA

- Īmonēs restruktūrizavimo byla
- Īmonės bankroto byla
- Īmonės bankroto procesas ne teismo tvarka
- Fizinio asmens bankroto byla

LUXEMBOURG

- Faillite
- Gestion contrôlée
- Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif)
- Régime spécial de liquidation du notariat
- Procédure de règlement collectif des dettes dans le cadre du surendettement

MAGYARORSZÁG

- Csődeljárás
- Felszámolási eljárás

MALTA

- Xoljiment
- Amministrazzjoni
- Stralċ volontarju mill-membri jew mill-kredituri
- Stralċ mill-Qorti
- Falliment f'każ ta' **kummerċjant**
- **Proċedura biex kumpanija tirkupra'**

NEDERLAND

- Het faillissement
- De surséance van betaling
- De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

ÖSTERREICH

- Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren)
- Das Sanierungsverfahren ohne Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren)
- Das Sanierungsverfahren mit Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren)
- Das Schuldenregulierungsverfahren
- Das Abschöpfungsverfahren
- Das Ausgleichsverfahren

POLSKA

- Postępowanie naprawcze
- Upadłość obejmująca likwidację
- Upadłość z możliwością zawarcia układu

PORTUGAL

- Processo de insolvência
- Processo especial de revitalização

ROMÂNIA

- Procedura insolvenței
- Reorganizarea judiciară
- Procedura falimentului
- **Concordatul preventiv**

SLOVENIJA

- **Postopek preventivnega prestrukturiranja**
- Postopek prisilne poravnave
- **Postopek poenostavljene prisilne poravnave**
- **Stečajni postopek: stečajni postopek nad pravno osebo, postopek osebnega stečaja and postopek stečaja zapuščine**

SLOVENSKO

- Konkurzné konanie
- Reštrukturalizačné konanie
- **Oddĺženie**

SUOMI/FINLAND

- Konkurssi/konkurs
- Yrityssaneeraus/företagssanering
- **Yksityishenkilön velkajärjestely/skuldsanering för privatpersoner**

SVERIGE

- Konkurs
- Företagsrekonstruktion
- **Skuldsanering**

UNITED KINGDOM

- Winding-up by or subject to the supervision of the court
- Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court)
- Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court
- Voluntary arrangements under insolvency legislation
- Bankruptcy or sequestration.

Insolvensbehandlere som omhandlet i artikel 2, [...] nr. 5)

BELGIQUE/BELGIË

- De curator/Le curateur
- De gedelegeerd rechter/Le juge-délégué
- De gerechtsmandataris/Le mandataire de justice
- De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes
- De vereffenaar/Le liquidateur
- De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire

БЪЛГАРИЯ

- Назначен предварително временен синдик
- Временен синдик
- (Постоянен) синдик
- Служебен синдик

ČESKÁ REPUBLIKA

- Insolvenční správce
- Předběžný insolvenční správce
- Oddělený insolvenční správce
- Zvláštní insolvenční správce
- Zástupce insolvenčního správce

DEUTSCHLAND

- Konkursverwalter
- Vergleichsverwalter
- Sachwalter (nach der Vergleichsordnung)
- Verwalter
- Insolvenzverwalter
- Sachwalter (nach der Insolvenzordnung)
- Treuhänder
- Vorläufiger Insolvenzverwalter
- **Vorläufiger Sachwalter**

EESTI

- Pankrotihaldur
- Ajutine pankrotihaldur
- Usaldusisik

ÉIRE/IRELAND

- Liquidator
- Official Assignee
- Trustee in bankruptcy
- Provisional Liquidator
- Examiner
- Personal Insolvency Practitioner
- Insolvency Service

ΕΛΛΑΔΑ

- Ο σύνδικος
- Ο εισηγητής
- Η επιτροπή των πιστωτών
- Ο ειδικός εκκαθαριστής

ESPAÑA

- Administrador concursal
- **Mediador concursal**

FRANCE

- Mandataire judiciaire
- Liquidateur
- Administrateur judiciaire
- Commissaire à l'exécution du plan

HRVATSKA

- Stečajni upravitelj
- Privremeni stečajni upravitelj
- Stečajni povjerenik
- Povjerenik

ITALIA

- Curatore
- Commissario giudiziale
- Commissario straordinario
- Commissario liquidatore
- Liquidatore giudiziale
- **Professionista nominato dal Tribunale**
- **Organismo di composizione della crisi nella procedura di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore**
- **Liquidatore**

ΚΥΠΡΟΣ

- Εκκαθαριστής και Προσωρινός Εκκαθαριστής
- Επίσημος Παραλήπτης
- Διαχειριστής της Πτώχευσης

LATVIJA

- Maksātnespējas procesa administrators

LIETUVA

- Bankroto administratorius
- Restruktūrizavimo administratorius

LUXEMBOURG

- Le curateur
- Le commissaire
- Le liquidateur
- Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat
- Le liquidateur dans le cadre du surendettement

MAGYARORSZÁG

- Vagyongfelügyelő
- Felszámoló

MALTA

- Amministratur Provizorju
- Riċevitur Uffiċjali
- Stralċjarju
- Manager Speċjali
- Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment
- **Kontrolur Speċjali**

NEDERLAND

- De curator in het faillissement
- De bewindvoerder in de surséance van betaling
- De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen

ÖSTERREICH

- Masseverwalter
- Sanierungsverwalter
- Ausgleichsverwalter
- Besonderer Verwalter
- Einstweiliger Verwalter
- Sachwalter
- Treuhänder
- Insolvenzgericht
- Konkursgericht

POLSKA

- Syndyk
- Nadzorca sądowy
- Zarządca

PORTUGAL

- Administrador de insolvência
- Administrador judicial provisório

ROMÂNIA

- Practician în insolvență
- **Administrator concordatar**
- Administrator judiciar
- Lichidator **judiciar**

SLOVENIJA

- **Upravitelj**

SLOVENSKO

- Predbežný správca
- Správca

SUOMI/FINLAND

- Pesähoitaja/boförvaltare
- Selvittäjä/utredare

SVERIGE

- Förvaltare
- Rekonstruktör

UNITED KINGDOM

- Liquidator
- Supervisor of a voluntary arrangement
- Administrator
- Official Receiver
- Trustee
- Provisional Liquidator
- **Interim Receiver**
- Judicial factor.

BILAG C

Den ophævede forordning med oversigt over senere ændringer heraf

Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000

(EFT L 160 af 30.6.2000, s. 1)

Rådets forordning (EF) nr. 603/2005

(EUT L 100 af 20.4.2005, s. 1)

Rådets forordning (EF) nr. 694/2006

(EUT L 121 af 6.5.2006, s. 1)

Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006

(EUT L 363 af 20.12.2006, s. 1)

Rådets forordning (EF) nr. 681/2007

(EUT L 159 af 20.6.2007, s. 1)

Rådets forordning (EF) nr. 788/2008

(EUT L 213 af 8.8.2008, s. 1)

Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 210/2010

(EUT L 65 af 13.3.2010, s. 1)

Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 583/2011

(EUT L 160 af 18.6.2011, s. 52)

Rådets forordning (EU) nr. 517/2013

(EUT L 158 af 10.6.2013, s. 1)

Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 663/2014

(EUT L 179 af 19.6.2014, s. 4)

Akt vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union

(EUT L 236 af 23.9.2003, s. 33)

BILAG D

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 1346/2000	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, indledende tekst	Artikel 2, indledende tekst
Artikel 2, litra a)	Artikel 2, nr. 4)
Artikel 2, litra b)	Artikel 2, nr. 5)
Artikel 2, litra c)	-
Artikel 2, litra d)	Artikel 2, nr. 6)
Artikel 2, litra e)	Artikel 2, nr. 7)
Artikel 2, litra f)	Artikel 2, nr. 8)
Artikel 2, litra g), indledende tekst	Artikel 2, nr. 9, indledende tekst
Artikel 2, litra g), første led	Artikel 2, nr. 9), vii)
Artikel 2, litra g), andet led	Artikel 2, nr. 9), iv)
Artikel 2, litra g), tredje led	Artikel 2, nr. 9), viii)
Artikel 2, litra h)	Artikel 2, nr. 10)
–	Artikel 2, nr. 1)-3) og 11)-13)
–	Artikel 2, nr. 10), i)-iii), v), vi)
Artikel 3	Artikel 3
–	Artikel 4
–	Artikel 5
–	Artikel 6
Artikel 4	Artikel 7
Artikel 5	Artikel 8
Artikel 6	Artikel 9

Artikel 7	Artikel 10
Artikel 8	Artikel 11, stk. 1
–	Artikel 11, stk. 2
Artikel 9	Artikel 12
Artikel 10	Artikel 13, stk. 1
–	Artikel 13, stk. 2
Artikel 11	Artikel 14
Artikel 12	Artikel 15
Artikel 13	Artikel 16
Artikel 14	Artikel 17
Artikel 15	Artikel 18
Artikel 16	Artikel 19
Artikel 17	Artikel 20
Artikel 18	Artikel 21
Artikel 19	Artikel 22
Artikel 20	Artikel 23
–	Artikel 24
–	Artikel 25
–	Artikel 26
–	Artikel 27
Artikel 21, stk. 1	Artikel 28, stk. 2
Artikel 21, stk. 2	Artikel 28, stk. 1
Artikel 22	Artikel 29
Artikel 23	Artikel 30
Artikel 24	Artikel 31

Artikel 25	Artikel 32
Artikel 26	Artikel 33
Artikel 27	Artikel 34
Artikel 28	Artikel 35
–	Artikel 36
Artikel 29	Artikel 37, stk. 1
–	Artikel 37, stk. 2
–	Artikel 38
–	Artikel 39
Artikel 30	Artikel 40
Artikel 31	Artikel 41
–	Artikel 42
–	Artikel 43
–	Artikel 44
Artikel 32	Artikel 45
Artikel 33	Artikel 46
Artikel 34, stk. 1	Artikel 47, stk. 1
Artikel 34, stk. 2	Artikel 47, stk. 2
Artikel 34, stk. 3	–
–	Artikel 48
Artikel 35	Artikel 49
Artikel 36	Artikel 50
Artikel 37	Artikel 51
Artikel 38	Artikel 52
Artikel 39	Artikel 53

Artikel 40	Artikel 54
Artikel 41	Artikel 55
Artikel 42	–
–	Artikel 56
–	Artikel 57
–	Artikel 58
–	Artikel 59
–	Artikel 60
–	Artikel 61
–	Artikel 62
–	Artikel 63
–	Artikel 64
–	Artikel 65
–	Artikel 66
–	Artikel 67
–	Artikel 68
–	Artikel 69
–	Artikel 70
–	Artikel 71
–	Artikel 72
–	Artikel 73
–	Artikel 74
–	Artikel 75
–	Artikel 76
–	Artikel 77

–	Artikel 78
–	Artikel 79
–	Artikel 80
–	Artikel 81
–	Artikel 82
–	Artikel 83
Artikel 43	Artikel 84, stk. 1
–	Artikel 84, stk. 2
Artikel 44	Artikel 85
–	Artikel 86
Artikel 45	–
–	Artikel 87
–	Artikel 88
Artikel 46	Artikel 89, stk. 1
–	Artikel 89, stk. 2-4
–	Artikel 90
Artikel 47	Artikel 91
Bilag A	Bilag A
Bilag B	–
Bilag C	Bilag B
–	Bilag C
–	Bilag D